

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-72-22

Druk nr 2290
Warszawa, 24 maja 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelu Ukrainy, rozumie się przez to także nieposiadającego obywatelstwa ukraińskiego małżonka obywatela Ukrainy, o ile przybył on na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa i nie jest obywatelem polskim ani obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

2) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy wjazd obywatela Ukrainy, o którym mowa w art. 1 ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie został zarejestrowany przez komendanta placówki Straży Granicznej podczas kontroli granicznej lub nastąpił przez granicę, na której nie jest prowadzona kontrola graniczna osób przekraczających tę granicę, Komendant Główny Straży Granicznej rejestruje pobyt obywatela Ukrainy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na jego wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1.”;

3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Komendant Główny Straży Granicznej pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 27 dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii oraz ustawę z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 682, 683, 684, 830, 930, 1002 i 1087.

wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz. Urz. UE L 212 z 07.08.2001, str. 12), do celów wymiany z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących osób korzystających z ochrony czasowej w rozumieniu art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Pełniąc funkcję, o której mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej w szczególności:

- 1) jest właściwy do przekazywania organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 2 ust. 1, korzystających z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów niniejszej ustawy;
 - 2) współdziała z Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców przy uzyskiwaniu od organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o osobach korzystających z ochrony czasowej w tych państwach.”;
- 4) w art. 4 w ust. 4 pkt 20 otrzymuje brzmienie:
„20) oświadczenie o byciu:
- a) małżonkiem obywatela Ukrainy określonym w art. 1 ust. 2,
 - b) członkiem najbliższej rodziny obywatela Ukrainy, który posiada Kartę Polaka, określonym w art. 2 ust. 2,
 - c) dzieckiem urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez matkę, która jest osobą określoną w art. 2 ust. 1;”;
- 5) w art. 6 w ust. 7 w pkt 2 w lit. j dodaje się przecinek i po lit. j dodaje się lit. k w brzmieniu:
„k) wojewodom”;
- 6) w art. 12a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Na potrzeby zamieszkania zbiorowego obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, dopuszcza się w okresie do dnia 31 sierpnia 2023 r. tymczasowe wykorzystanie oddanego do użytkowania obiektu budowlanego, w tym również innego niż budynek zamieszkania zbiorowego, który nie spełnia wymagań przepisów techniczno-budowlanych, przeciwpożarowych oraz higieniczno-sanitarnych dla tego budynku, jeżeli przy takim sposobie jego użytkowania występujące w nim warunki zapewniają spełnienie podstawowych wymagań w zakresie:
- 1) nośności i stateczności konstrukcji oraz bezpieczeństwa użytkowania;

- 2) bezpieczeństwa pożarowego;
 - 3) higieny, zdrowia i środowiska.”;
- 7) po art. 12a dodaje się art. 12b w brzmieniu:

„Art. 12b. 1. Przebudowa, remont lub zmiana sposobu użytkowania budynków lub ich części, będących w posiadaniu jednostek samorządu terytorialnego i przeznaczonych docelowo na cele mieszkalne, rozpoczęta w terminie do dnia 31 lipca 2024 r., nie wymaga spełnienia przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) oraz przepisów techniczno-budowlanych dla tych budynków lub ich części, z wyjątkiem obowiązku zapewnienia spełnienia podstawowych wymagań w zakresie:

- 1) nośności i stateczności konstrukcji oraz bezpieczeństwa użytkowania;
- 2) bezpieczeństwa pożarowego;
- 3) higieny, zdrowia i środowiska.

2. W przypadku prowadzenia robót budowlanych lub zmiany sposobu użytkowania, o których mowa w ust. 1, wymagających uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę albo dokonania zgłoszenia na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88), inwestor, zamiast uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę albo dokonania zgłoszenia, może, przed rozpoczęciem prowadzenia robót budowlanych lub zmiany sposobu użytkowania, poinformować właściwy organ nadzoru budowlanego o:

- 1) rodzaju i zakresie wykonywania robót budowlanych oraz terminie ich rozpoczęcia – w przypadku prowadzenia robót budowlanych,
- 2) dotychczasowym i zamierzonym sposobie użytkowania obiektu budowlanego lub jego części – w przypadku zmiany sposobu użytkowania

– dołączając, w obu przypadkach, dokumentację techniczną, zawierającą rozwiązania mające wpływ na bezpieczeństwo osób sporządzoną przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia budowlane bez ograniczeń, oraz pozwolenie właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków wydane na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami – w przypadku budynków wpisanych do rejestru zabytków, albo pozytywną opinię wojewódzkiego konserwatora zabytków – w przypadku budynków niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków.

3. Decyzje w przedmiocie pozwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, o którym mowa w ust. 2, wydaje się w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku przez wnioskodawcę. Brak wydania decyzji w przedmiocie pozwolenia w terminie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, uznaje się za wydanie pozwolenia.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do opinii, o których mowa w ust. 2.

5. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku robót budowlanych obejmujących elementy konstrukcyjne.

6. W przypadku prowadzenia robót, o których mowa w ust. 1, których rozpoczęcie, zgodnie z przepisami ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, inwestor jest obowiązany zapewnić objęcie kierownictwa budowy oraz nadzoru nad tymi robotami przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w odpowiednich specjalnościach, o których mowa w art. 15a tej ustawy.

7. Przystąpienie do użytkowania obiektów budowlanych lub ich części powstałych w wyniku robót budowlanych lub zmiany sposobu użytkowania, o których mowa w ust. 1, wymaga powiadomienia organu nadzoru budowlanego. Do powiadomienia należy dołączyć dokumentację techniczną, o której mowa w ust. 2.”;

8) w art. 22:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– jeżeli podmiot powierzający wykonywanie pracy powiadomi w terminie 14 dni od dnia podjęcia pracy przez obywatela Ukrainy powiatowy urząd pracy właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu o powierzeniu wykonywania pracy temu obywatelowi, a praca jest powierzana w wymiarze czasu pracy nie niższym niż wskazany w powiadomieniu lub liczbie godzin nie mniejszej niż wskazana w powiadomieniu oraz za wynagrodzeniem nie niższym niż ustalone według stawki określonej w powiadomieniu, proporcjonalnie zwiększonym w przypadku podwyższenia wymiaru czasu pracy lub liczby godzin pracy.”,

b) w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–8 w brzmieniu:

„6) miesięczną lub godzinową stawkę wynagrodzenia;

7) wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub w miesiącu;

- 8) liczbę wszystkich osób wykonujących pracę na podstawie umowy o pracę i na podstawie umów cywilnoprawnych według stanu na dzień 23 lutego 2022 r. oraz na dzień złożenia powiadomienia.”;
 - c) w ust. 5a w pkt 4 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) Głównemu Urzędowi Statystycznemu”;
 - d) w ust. 5b w pkt 4 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) Głównemu Urzędowi Statystycznemu”;
- 9) po art. 22h dodaje się art. 22i w brzmieniu:
- „Art. 22i. 1. Minister właściwy do spraw pracy może dofinansować z Funduszu Pracy koszty szkolenia z języka polskiego dla obywateli Ukrainy, o których mowa w:
- 1) art. 61 ust. 1 – na wniosek okręgowej izby lekarskiej, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 1342), zwanej dalej „okręgową izbą lekarską”;
 - 2) art. 64 ust. 4 – na wniosek okręgowej izby pielęgniarek i położnych, o której mowa w art. 2 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 628), zwanej dalej „okręgową izbą pielęgniarek i położnych”.
2. Dofinansowanie kosztu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, nie może przekraczać kwoty 3000 zł dla jednej osoby za jedno szkolenie. Obywatel Ukrainy może wziąć udział w maksymalnie trzech szkoleniach.
3. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych składa do ministra właściwego do spraw pracy wnioski o dofinansowanie kosztów szkolenia, o których mowa w ust. 1, zawierający:
- 1) nazwę i adres instytucji przeprowadzającej szkolenie;
 - 2) termin i zakres szkolenia oraz liczbę godzin szkolenia;
 - 3) planowaną wysokość kosztów szkolenia;
 - 4) planowaną liczbę osób uczestniczących w szkoleniu.
4. Wniosek o dofinansowanie kosztów szkolenia, o którym mowa w ust. 1, okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych, składa nie częściej niż raz w miesiącu do ministra właściwego do spraw pracy.
5. W przypadku braku środków finansowych wnioski o dofinansowanie kosztów szkolenia, o którym mowa w ust. 1, rozpatruje się negatywnie.

6. Minister właściwy do spraw pracy, po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku, podpisuje umowę z okręgową izbą lekarską albo z okręgową izbą pielęgniarek i położnych i przekazuje kwotę na dofinansowanie kosztów szkolenia, o którym mowa w ust. 1.

7. Umowa, o której mowa w ust. 6, określa w szczególności:

- 1) okręgową izbę lekarską albo okręgową izbę pielęgniarek i położnych, z którą zawierana jest umowa;
- 2) numer rachunku bankowego okręgowej izby lekarskiej albo okręgowej izby pielęgniarek i położnych, na który mają być przekazane środki finansowe;
- 3) termin i zakres szkolenia oraz liczbę godzin szkolenia;
- 4) planowaną wysokość kosztów szkolenia;
- 5) planowaną liczbę osób uczestniczących w szkoleniu.

8. Po zakończeniu szkolenia okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych przekazuje do ministra właściwego do spraw pracy sprawozdanie zawierające:

- 1) wykaz osób, które ukończyły szkolenie, obejmujący:
 - a) imię (imiona) i nazwisko (nazwiska),
 - b) datę urodzenia,
 - c) rodzaj dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje,
 - d) serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje,
 - e) numer PESEL – jeżeli został nadany;
- 2) rozliczenie otrzymanych środków na podstawie ostatecznych kosztów szkolenia wraz z określeniem poniesionych wydatków.

9. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych załącza do sprawozdania, o którym mowa w ust. 8, zaświadczenia o ukończeniu szkolenia osób wykazanych w sprawozdaniu oraz poniesieniu wydatków w wysokości wynikającej ze sprawozdania.

10. W przypadku gdy koszt szkolenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, jest niższy niż ostateczny koszt szkolenia, okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych zwraca nadwyżkę ministrowi właściwemu do spraw pracy.

11. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych zwraca koszt szkolenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy szkolenie się nie odbędzie.

12. W przypadku wykorzystania przyznanego dofinansowania kosztu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, niezgodnie z przeznaczeniem, pobrania go nienależnie lub w nadmiernej wysokości przepisy art. 169 ust. 1–6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.

13. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw pracy informuje okręgową izbę lekarską albo okręgową izbę pielęgniarek i położnych o przyczynach nieuwzględnienia tego wniosku.”;

10) w art. 25b w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) Straży Granicznej.”;

11) w art. 26:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Koszty obsługi świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4 oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wynoszą 1,5 % kwoty przeznaczonej na wypłatę tych świadczeń oraz dofinansowania.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3f w brzmieniu:

„3a. Komendant Główny Straży Granicznej udostępnia Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, ustalającemu prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, oraz, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rodziny, organowi właściwemu w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, ustalającemu prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, informacje o okoliczności, o której mowa w art. 11 ust. 2.

3b. Informację, o której mowa w ust. 3a, udostępnia się w drodze teletransmisji danych i obejmuje ona następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko (nazwiska);
- 2) datę urodzenia;
- 3) rodzaj dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje;
- 4) serię i numer dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy, jeżeli występuje;

- 5) numer PESEL – jeżeli został nadany;
- 6) informację o dacie końcowej okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznawanego za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.

3c. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz organ właściwy w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, mogą wzywać obywatela Ukrainy przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, ubiegającego się lub otrzymującego świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, do osobistego stawiennictwa we wskazanej w wezwaniu jednostce organizacyjnej w terminie 3 dni roboczych, w celu złożenia wyjaśnień niezbędnych do prawidłowego ustalenia i realizacji świadczeń.

3d. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz organ właściwy w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, pozostawiają bez rozpatrzenia wnioszek o ustalenie prawa do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który został wezwany do osobistego stawiennictwa, nie stawił się we wskazanej jednostce organizacyjnej w wyznaczonym terminie.

3e. Wypłata świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, oraz dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, podlega wstrzymaniu, jeżeli otrzymujący te świadczenia obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który został wezwany do osobistego stawiennictwa, nie stawił się we wskazanej jednostce organizacyjnej w wyznaczonym terminie.

3f. W przypadku gdy obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który został wezwany do osobistego stawiennictwa, stawił się we wskazanej jednostce organizacyjnej po upływie wyznaczonego terminu, świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, oraz dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wypłaca się od miesiąca,

następującego po miesiącu, w którym obywatel ten stawił się we wskazanej jednostce organizacyjnej, o ile spełnia warunki uprawniające do świadczeń.”;

12) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. Wydatki związane z realizacją przez zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573 i 1981 oraz z 2022 r. poz. 558), zadań wynikających z tej ustawy na rzecz obywateli Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, są pokrywane ze środków finansowych budżetu państwa.

2. W przypadku osób, o których mowa w ust. 1, właściwość miejscową zespołu orzekającego o niepełnosprawności ustala się według ich miejsca pobytu.”;

13) w art. 28 dodaje się ust. 6–9 w brzmieniu:

„6. W celu zapewnienia opieki nad dzieckiem będącym obywatelem Ukrainy, przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, dopuszcza się sprawowanie, przez dziennego opiekuna, opieki nad tym dzieckiem, do ukończenia roku szkolnego, w którym dziecko to ukończy 5. rok życia.

7. Podmiot zatrudniający dziennego opiekuna oraz dzienny opiekun prowadzący działalność na własny rachunek mogą uwzględnić, przy przyjmowaniu pod opiekę dziennego opiekuna dziecka, o którym mowa w ust. 6, preferencje dla rodzica zatrudnionego lub wykonującego inną pracę zarobkową.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, rodzic ubiegający się o objęcie dziecka, o którym mowa w ust. 6, opieką przez dziennego opiekuna, przedstawia, w formie oświadczenia lub zaświadczenia, informację odpowiednio o zatrudnieniu lub wykonywaniu innej pracy zarobkowej.

9. Podmiot zatrudniający dziennego opiekuna oraz dzienny opiekun prowadzący działalność na własny rachunek przetwarzają informacje, o których mowa w ust. 8, wyłącznie w związku z przyjmowaniem dziecka pod opiekę dziennego opiekuna.”;

14) w art. 34 w ust. 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2021 r. poz. 573 i 1981 oraz z 2022 r. poz. 558)”;

15) w art. 44 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Pobyt cudzoziemca w rozumieniu ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który nie jest obywatelem Ukrainy, a któremu komendant placówki Straży Granicznej położonej na odcinku granicy Rzeczypospolitej Polskiej z Ukrainą w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia określonego w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 2 ust. 4, zezwolił na wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ulega przedłużeniu z mocy prawa o kolejne 90 dni.”;

16) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Obywatel polski, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 4, albo obywatel Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, który oświadczy, że w dniu 24 lutego 2022 r. spełniał wymogi kwalifikacyjne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. z 2020 r. poz. 2098) do zajmowania stanowisk, na których są zatrudniani pracownicy Centrum Łukasiewicz i instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, może zostać zatrudniony w Centrum Łukasiewicz lub instytucie działającym w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, bez przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w art. 50 ust. 1 tej ustawy.”;

17) po art. 55a dodaje się art. 55b w brzmieniu:

„Art. 55b. 1. W roku szkolnym 2022/2023 dodatkowa nauka języka polskiego, o której mowa w art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, może być prowadzona w grupie międzyszkolnej.

2. W przypadkach uzasadnionych warunkami demograficznymi organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego będącej organem prowadzącym szkołę, w której zorganizowano dodatkową naukę języka polskiego, o której mowa w art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, może kierować do tej szkoły uczniów, o których mowa w art. 165 ust. 7 tej ustawy, uczęszczających do innych szkół, prowadzonych przez tę samą jednostkę samorządu terytorialnego, w celu korzystania z dodatkowej nauki języka polskiego.

3. Jednostki samorządu terytorialnego prowadzące szkoły mogą zawierać porozumienia w celu kierowania przez organ wykonawczy jednostki samorządu

terytorialnego uczniów prowadzonej przez siebie szkoły na dodatkową naukę języka polskiego, o której mowa w art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, którą zorganizowano w szkole prowadzonej przez inną jednostkę samorządu terytorialnego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, przepisy art. 39 ust. 2–4a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 56 wyrazy „W roku szkolnym 2021/2022” zastępuje się wyrazami „W roku szkolnym 2021/2022 i 2022/2023”;

19) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. Do dnia 31 sierpnia 2023 r. godziny ponadwymiarowe w wymiarze wyższym niż określony w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela mogą być przydzielone nauczycielowi języka polskiego, za jego zgodą, także w szkole, w której nie utworzono dodatkowego oddziału w celu zapewnienia kształcenia, wychowania i opieki dzieciom i uczniom będącym obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.”;

20) w art. 57 wyrazy „W roku szkolnym 2021/2022” zastępuje się wyrazami „W roku szkolnym 2021/2022 i 2022/2023”;

21) w art. 58 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Od dnia 24 lutego 2022 r.” zastępuje się wyrazami „Od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia 31 sierpnia 2023 r.”;

22) po art. 58 dodaje się art. 58a i art. 58b w brzmieniu:

„Art. 58a. Do dnia 31 sierpnia 2023 r. przepisu art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych nie stosuje się w razie podjęcia przez uprawnionego pracy w jednostkach, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, na stanowisku nauczyciela języka polskiego, w tym także jeżeli w szkole nie utworzono dodatkowego oddziału w celu zapewnienia kształcenia, wychowania i opieki dzieciom i uczniom będącym obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.

Art. 58b. 1. W przypadku konieczności obsadzenia stanowiska dyrektora jednostki systemu oświaty przed dniem 2 września 2022 r. organ prowadzący może:

1) przedłużyć powierzenie stanowiska dyrektorowi jednostki systemu oświaty, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny oraz po

zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej i rady szkoły lub placówki, na okres nie dłuższy niż do dnia 31 sierpnia 2023 r., jednak nie krótszy niż jeden rok szkolny, albo

- 2) powierzyć pełnienie obowiązków dyrektora jednostki systemu oświaty wicedyrektorowi, a w jednostce, w której nie ma wicedyrektora – nauczycielowi tej jednostki, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny oraz po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej i rady szkoły lub placówki, jednak nie dłużej niż do dnia 31 sierpnia 2023 r., albo
- 3) przedłużyć powierzenie pełnienia obowiązków dyrektora jednostki systemu oświaty, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny oraz po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej i rady szkoły lub placówki, jednak nie dłużej niż do dnia 31 sierpnia 2023 r.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, łączny okres pełnienia obowiązków dyrektora jednostki systemu oświaty może być dłuższy niż 10 miesięcy.

3. W przypadku jednostek systemu oświaty nowo zakładanych organ prowadzący może powierzyć stanowisko dyrektora jednostki systemu oświaty ustalonemu przez siebie kandydatowi, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu sprawującego nadzór pedagogiczny, na okres nie dłuższy niż do dnia 31 sierpnia 2023 r., jednak nie krótszy niż jeden rok szkolny.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do osoby, o której mowa w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

5. Do dnia 1 września 2022 r. nie stosuje się przepisów art. 63 ust. 13 oraz art. 63 ust. 22 w zakresie stosowania przepisów ust. 13 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.”;

- 23) w art. 66a w ust. 1 po wyrazach „produktów leczniczych” dodaje się wyrazy „i wyrobów medycznych.”;
- 24) po art. 113 dodaje się art. 113a i art. 113b w brzmieniu:

„Art. 113a. 1. W roku 2022 środki Funduszu Zapasów Interwencyjnych, o którym mowa w art. 28a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2249 oraz z 2022 r. poz. 202), mogą być przeznaczone na wykonywanie zadań Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych dotyczących utworzenia rezerw strategicznych

na wniosek ministra właściwego do spraw energii, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 637 i 655), w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do zmiany planu finansowego Funduszu Zapasów Interwencyjnych wymogów określonych w art. 29 ust. 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się. O dokonanych zmianach informuje się ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. W przypadku likwidacji rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, sfinansowanych ze środków Funduszu Zapasów Interwencyjnych, środki z ich sprzedaży stanowią przychód Funduszu Zapasów Interwencyjnych i są wpłacane na rachunek tego funduszu w terminie do jednego miesiąca od daty wpływu środków ze sprzedaży.

Art. 113b. 1. W roku 2022 Prezes Rady Ministrów może wydać dysponentowi Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, utworzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg (Dz. U. z 2022 r. poz. 505 i 655), wiążące polecenie dokonania wpłaty środków pieniężnych do Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, określając jej wysokość oraz termin wpłaty. Wysokość wpłaty jest określana na podstawie informacji dysponenta Funduszu o znanych, na dzień przekazania informacji, zobowiązaniach jednostki dotyczących 2022 roku.

2. Wpłaty środków pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią koszty Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg.

3. Środki, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych. Środki te przeznacza się na finansowanie przez Agencję zadań dotyczących utworzenia rezerw strategicznych na wniosek ministra właściwego do spraw energii, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych, w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do zmian w planie finansowym Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg wymogów określonych w art. 29 ust. 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się. O dokonanych zmianach informuje się ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1108 i 1918 oraz z 2022 r. poz. 583 i 830) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 30:
 - a) w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) przesyła, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, odciski linii papilarnych osoby, której dotyczy wnioski, do systemu centralnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a rozporządzenia 603/2013;”
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Organ Straży Granicznej, o którym mowa w ust. 1, może dokonać czynności, o której mowa w ust. 1 pkt 11, przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”;
- 2) w art. 36 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wykonując zadania, o których mowa w art. 13 ust. 1 oraz art. 18 ust. 1 i 3 rozporządzenia 603/2013, Szef Urzędu działa za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji albo korzysta z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”;
- 3) w art. 52:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szef Urzędu lub Rada do Spraw Uchodźców wykonują zadania, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 3 rozporządzenia 603/2013.”;
 - b) uchyla się ust. 3,
 - c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wykonując zadania, o których mowa w ust. 2, Szef Urzędu lub Rada do Spraw Uchodźców działają za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji albo korzystają z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”;
- 4) po art. 118 dodaje się art. 118a w brzmieniu:

„Art. 118a. 1. Szef Urzędu pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 27 dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami do celów wymiany z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących osób korzystających z ochrony czasowej.

2. Pełniąc funkcję, o której mowa w ust. 1, Szef Urzędu w szczególności:

- 1) jest właściwy do przekazywania organom państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej, do których mają zastosowanie przepisy niniejszego rozdziału;
- 2) współdziała z Komendantem Głównym Straży Granicznej przy uzyskiwaniu od organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o osobach korzystających z ochrony czasowej w tych państwach.”;
- 5) w art. 120 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) w pkt 6, prowadzi Komendant Główny Policji, komendant oddziału Straży Granicznej i komendant placówki Straży Granicznej, każdy w zakresie swojego działania.”;
- 6) w art. 122 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Do tego celu mogą korzystać z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690 i 830) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 40 w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Szkolenie finansowane przez starostę z Funduszu Pracy odbywa się w formie kursu.”;
- 2) w art. 40a w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „numer konta” zastępuje się wyrazami „numer rachunku bankowego”;
- 3) po art. 40a dodaje się art. 40b w brzmieniu:
„Art. 40b. 1. Starosta inicjuje, organizuje i finansuje z Funduszu Pracy szkolenia z języka polskiego dla bezrobotnych oraz poszukujących pracy cudzoziemców. Cudzoziemcom odbywającym szkolenie stypendium nie przysługuje. Przepis art. 20 ust. 1, art. 33 ust. 4 pkt 3, 7, 8, ust. 4a pkt 3, art. 40 ust. 2a pkt 1 i 2, ust. 2b, ust. 2d, art. 75 ust. 1 pkt 1 i 1a, art. 76 i art. 77a stosuje się odpowiednio.

2. Należność przysługująca instytucji szkoleniowej z tytułu organizacji szkolenia dla jednego cudzoziemca za jedno szkolenie nie może przekroczyć 2000 zł. Cudzoziemiec może wziąć udział w jednym szkoleniu.

3. Przy dokonywaniu wyboru instytucji szkoleniowych, którym zostanie zlecone lub powierzone przeprowadzenie szkoleń, starosta jest obowiązany uwzględnić co najmniej

trzy spośród poniższych kryteriów wyboru instytucji szkoleniowych do przeprowadzenia szkolenia:

- 1) jakość oferowanego programu szkolenia;
- 2) certyfikaty jakości usług posiadane przez instytucję szkoleniową;
- 3) dostosowanie kwalifikacji i doświadczenia kadry dydaktycznej do zakresu szkolenia;
- 4) dostosowanie wyposażenia dydaktycznego i pomieszczeń do potrzeb szkolenia z uwzględnieniem bezpiecznych i higienicznych warunków realizacji szkolenia;
- 5) koszty szkolenia.

4. Warunki przeprowadzenia szkolenia określa umowa zawarta przez starostę z wybraną instytucją szkoleniową.

5. Umowa, o której mowa w ust. 4, określa w szczególności:

- 1) nazwę i zakres szkolenia;
- 2) miejsce i termin realizacji szkolenia;
- 3) liczbę uczestników szkolenia;
- 4) należność dla instytucji szkoleniowej za przeprowadzenie szkolenia z uwzględnieniem kosztu osobogodziny szkolenia;
- 5) program szkolenia;
- 6) sposób dokumentowania przebiegu szkolenia.

6. W przypadku powierzenia przeprowadzenia szkolenia instytucji szkoleniowej założonej i prowadzonej przez starostę warunki przeprowadzenia tego szkolenia określa wniosek powiatowego urzędu pracy o powierzenie szkolenia zatwierdzony przez starostę. Przepisy ust. 5 stosuje się odpowiednio.

7. Cudzoziemiec zakwalifikowany na szkolenie otrzymuje skierowanie na szkolenie zawierające:

- 1) nazwę powiatowego urzędu pracy wystawiającego skierowanie oraz datę wydania skierowania;
- 2) nazwę i adres instytucji szkoleniowej;
- 3) imię i nazwisko oraz numer PESEL cudzoziemca, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, i adres zamieszkania tego cudzoziemca;
- 4) nazwę, termin i miejsce realizacji szkolenia;
- 5) informację o prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w szkoleniu.

8. Cudzoziemiec, który przerwał szkolenie z własnej winy, zwraca kwotę wydatkowaną na finansowanie szkolenia w wysokości proporcjonalnej do długości szkolenia, jaka pozostała do jego zakończenia.”;

4) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. Starosta zwraca podmiotowi prowadzącemu dom pomocy społecznej, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 1, 66 i 1079), zwanemu dalej „podmiotem prowadzącym DPS”, zatrudniającemu skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy w domu pomocy społecznej przez okres do 12 miesięcy, część albo całość kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej w umowie, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

2. Starosta nie dokonuje zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, podmiotowi prowadzącemu DPS, który:

- 1) zalega z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych albo wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- 2) zalega z opłacaniem innych danin publicznych.

3. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, następuje na wniosek podmiotu prowadzącego DPS, składany do wybranego powiatowego urzędu pracy.

4. Podmiot prowadzący DPS nie może wystąpić z wnioskiem o zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, na pracownika, który w okresie ostatnich 6 miesięcy był zatrudniony w tym domu pomocy społecznej.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) nazwę podmiotu prowadzącego DPS, adres siedziby i miejsce prowadzenia działalności;
- 2) numer identyfikacyjny nadany w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON;
- 3) numer NIP, jeżeli został nadany;
- 4) oznaczenie formy organizacyjno-prawnej prowadzonej działalności oraz numer w rejestrze domów pomocy społecznej prowadzonym przez wojewodę;

- 5) liczbę bezrobotnych lub poszukujących pracy proponowanych do zatrudnienia oraz okres ich zatrudnienia;
- 6) miejsce i rodzaj prac, które mają być wykonywane przez skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy, oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje;
- 7) wysokość proponowanego wynagrodzenia dla skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy oraz wnioskowaną wysokość podlegających zwrotowi kosztów poniesionych na wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się oświadczenie o niezaleganiu w dniu jego złożenia z zapłatą wynagrodzeń pracownikom, należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz innych danin publicznych.

7. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, informuje wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku i podjętej decyzji.

8. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest nieprawidłowo wypełniony lub niekompletny, starosta wyznacza wnioskodawcy co najmniej 7-dniowy termin na jego uzupełnienie. Wniosek nieuzupełniony we wskazanym terminie pozostawia się bez rozpatrzenia.

9. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, starosta zawiera z podmiotem prowadzącym DPS umowę określającą w szczególności:

- 1) liczbę bezrobotnych lub poszukujących pracy oraz okres, na jaki zostaną zatrudnieni;
- 2) rodzaj i miejsce wykonywanych prac oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje bezrobotnych lub poszukujących pracy;
- 3) terminy i wysokość podlegających zwrotowi przez starostę kosztów poniesionych z Funduszu Pracy na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne;
- 4) obowiązek informowania starosty o każdym przypadku wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym lub poszukującym pracy oraz o zmianach w zawartej z bezrobotnym lub poszukującym pracy umowie o pracę;

5) obowiązek zwrotu uzyskanej pomocy na warunkach określonych w ustawie, w przypadku nieutrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego lub poszukującego pracy przez wymagany okres.

10. Podmiot prowadzący DPS jest obowiązany do utrzymania w zatrudnieniu skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy przez okres wynikający z umowy, o której mowa w ust. 9. Przepisy art. 51 ust. 8 i 9 stosuje się odpowiednio.

11. Niewywiązanie się z warunków, o których mowa w ust. 4 i 10, lub naruszenie innych warunków umowy powoduje obowiązek zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanych środków od dnia otrzymania pierwszego zwrotu środków, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

12. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.”;

5) w art. 59b w ust. 1 po wyrazach „art. 57 ust. 1, 2 i 4” dodaje się przecinek i wyrazy „art. 57a ust. 1”;

6) w art. 76:

a) w ust. 2 w pkt 4 po wyrazach „określonym w” dodaje się wyrazy „art. 40b ust. 8,”;

b) ust. 9d otrzymuje brzmienie:

„9d. Przepis ust. 9c stosuje się odpowiednio do zapłaty odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu grantu, świadczenia aktywizacyjnego, zwrotu kosztów, o których mowa w art. 57a ust. 1, refundacji, o której mowa w art. 60c, oraz dofinansowania, o którym mowa w art. 60d.”;

7) w art. 108 w ust. 1:

a) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) kosztów szkolenia, o którym mowa w art. 40b ust. 1,”;

b) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a)zwrotu kosztów poniesionych przez podmiot prowadzący DPS z tytułu zatrudnienia bezrobotnych lub poszukujących pracy, o których mowa w art. 57a ust. 1;”;

c) w pkt 63 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 64 w brzmieniu:

„64) kosztów szkolenia, o których mowa w art. 22i ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.³⁾).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2021 r. poz. 75, 952, 1901 i 2270) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3a w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) imię, nazwisko, datę urodzenia, obywatelstwo oraz numer PESEL dziecka, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
 - 2) imiona, nazwiska, daty urodzenia, obywatelstwo oraz numery PESEL rodziców, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;”;
- 2) w art. 27 w ust. 4:
 - a) w pkt 11 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:
„ca) obywatelstwo,”;
 - b) w pkt 12 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:
„ca) obywatelstwo,”;
- 3) w art. 46 w ust. 2:
 - a) w pkt 9 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:
„ca) obywatelstwo,”;
 - b) w pkt 10 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:
„ca) obywatelstwo,”.

Art. 5. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354 oraz z 2022 r. poz. 91, 583, 830 i 835) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 77 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw zagranicznych może określić, w drodze rozporządzenia, zawody, rodzaje umów, na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzone wykonywanie pracy, lub rodzaje działalności podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 459 i 830), w przypadku których obowiązuje

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 682, 683, 684, 830, 930, 1002 i 1087.

przyjmowanie wniosków o wydanie wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5–6, poza kolejnością. Określając te zawody, minister właściwy do spraw zagranicznych może również wskazać państwa, w których wnioski o wydanie wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5–6, są przyjmowane od obywateli tych państw poza kolejnością.”;

2) w art. 77b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane w wysokości odpowiadającej opłacie konsularnej za wydanie wizy określonej dla indywidualnego przypadku, chyba że w państwie przyjmującym obywatel państwa, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 79a ust. 6 i 7 niniejszej ustawy, z uwagi na zobowiązania międzynarodowe lub przepisy wydane na podstawie art. 119 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne nie jest zobowiązany do ich uiszczenia.”;

3) w art. 79a ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zagranicznych może korzystać z pomocy przedsiębiorcy, który prowadzi działalność obejmującą czynności, których dokonują usługodawcy zewnętrzni, o których mowa w art. 43 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, lub który posiada rozbudowaną sieć punktów obsługi ludności na terenie kraju i podejmie się prowadzenia działalności obejmującej czynności określone w art. 43 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego.

3. Do zamówień publicznych niezbędnych do zapewnienia pomocy przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, 1598, 2054 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 25, 872 i 1079) ani przepisów ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. 2021 r. poz. 541).”;

4) w art. 299 w ust. 8 i w art. 302 w ust. 3 po wyrazach „z niniejszej ustawy” dodaje się wyrazy „lub z innych ustaw”;

5) w art. 449 w ust. 2 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) rejestru, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

6) w art. 450:

- a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 449 ust. 2 pkt 1–12, 16, 17 i 19” zastępuje się wyrazami „art. 449 ust. 2 pkt 1–7, 8–12, 16, 17 i 19”,
 - b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 449 ust. 2 pkt 1–12, 16 i 19” zastępuje się wyrazami „art. 449 ust. 2 pkt 1–7, 8–12, 16 i 19”;
- 7) w art. 451 w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 449 ust. 2 pkt 1–12 i 16” zastępuje się wyrazami „art. 449 ust. 2 pkt 1–7, 8–12 i 16”;
- 8) w art. 452 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) Szefa Urzędu, z wyłączeniem rejestrów, o których mowa w art. 449 ust. 2 pkt 7a, 13 i 14;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2021 r. poz. 610, 1093, 1873 i 2376 oraz z 2022 r. poz. 467) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 83 w ust. 3b w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8–10 w brzmieniu:
- „8) remontu lub naprawy urządzeń wchodzących w skład instalacji, niezwiązanych z pracami konserwacyjnymi wynikającymi z dokumentów technicznych tych urządzeń, których wytwórca, zachowując należyłą staranność, nie był w stanie przewidzieć;
- 9) nagłej i nieplanowanej zmiany ilości i jakości wytwarzanego biogazu, w instalacji wykorzystującej wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów lub biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, której wytwórca, zachowując należyłą staranność, nie był w stanie przewidzieć;
- 10) zmiany ilości i jakości wytwarzanego biogazu, w instalacji wykorzystującej wyłącznie biogaz inny niż biogaz, o którym mowa w pkt 9, w tym biogaz rolniczy, które zostały spowodowane zaburzeniem procesów biologicznych spowodowanych czynnikami niezależnymi od wytwórcy, których wytwórca, zachowując należyłą staranność, nie był w stanie przewidzieć.”;
- 2) po art. 184i dodaje się art. 184j w brzmieniu:
- „Art. 184j. Dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w okresie od dnia 1 sierpnia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. nie stosuje się obowiązku, o którym mowa w art. 60a ust. 2 i 2a.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1079) w art. 165:

- 1) w ust. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Osoby niebędące obywatelami polskimi, podlegające obowiązkowi szkolnemu lub obowiązkowi nauki, które nie znają języka polskiego albo znają go na poziomie niewystarczającym do korzystania z nauki, mają prawo do dodatkowej, bezpłatnej nauki języka polskiego, nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy.”;
- 2) w ust. 9 wyrazy „12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „24 miesięcy”;
- 3) w ust. 14 skreśla się wyrazy „szkołach sportowych, szkołach mistrzostwa sportowego.”.

Art. 8. 1. W okresie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy podmioty, które zapewniały zakwaterowanie i wyżywienie obywatelom Ukrainy, nieposiadającym numeru PESEL, mogą składać wnioski o świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, obejmujące okres do dnia 29 kwietnia 2022 r. Wnioski składa się na formularzu według wzoru wniosku o świadczenie pieniężne za zapewnienie zakwaterowania i wyżywienia obywatelom Ukrainy przybywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z działaniami wojennymi, obowiązującego do dnia 29 kwietnia 2022 r.

2. Wniosek o świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, obejmujący okres, w którym zapewniano zakwaterowanie i wyżywienie obywatelowi Ukrainy do dnia wejścia w życie ustawy, składa się w terminie do dnia 31 lipca 2022 r.

3. Wniosek o świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, obejmujący okres, w którym zapewniano zakwaterowanie i wyżywienie obywatelowi Ukrainy po dniu wejścia w życie ustawy, składa się w terminie miesiąca od ostatniego dnia okresu objętego wnioskiem.

4. Wnioski złożone z uchybieniem terminów, o których mowa w ust. 2 i 3, pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 9. Do powiadomień, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 10. Okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych może w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy złożyć wniosek o dofinansowanie kosztu szkolenia, o którym mowa w art. 22i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczętego w okresie

po dniu 23 lutego 2022 r. do dnia wejścia w życie ustawy. Przepis art. 22i ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 11. Szkolenie, o którym mowa w art. 40 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3, rozpoczęte w okresie po dniu 23 lutego 2022 r. do dnia wejścia w życie ustawy, może odbywać się zgodnie z art. 40 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 12. Podmioty prowadzące żłobki lub kluby dziecięce uzupełniają dane w sposób, o którym mowa w art. 35 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy zmienianej w art. 4, w zakresie danych określonych w art. 27 ust. 4 pkt 11 lit. ca i pkt 12 lit. ca ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za miesiąc następujący po miesiącu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Podmioty zatrudniające dziennego opiekuna oraz osoby, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 4, uzupełniają dane w sposób, o którym mowa w art. 47a ustawy zmienianej w art. 4, w zakresie danych określonych w art. 46 ust. 2 pkt 9 lit. ca i pkt 10 lit. ca ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za miesiąc następujący po miesiącu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 8 lit. a i b oraz art. 6 pkt 1, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 9 oraz art. 1 pkt 11 lit. a, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 24 lutego 2022 r.;
- 3) art. 1 pkt 17 oraz art. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2022 r.;
- 4) art. 6 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2022 r.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą”, została uchwalona w celu stworzenia szczególnej regulacji prawnej zapewniającej doraźną podstawę prawną do legalnego pobytu obywatelom Ukrainy, którzy w wyniku działań wojennych zostali zmuszeni do opuszczenia swojego kraju pochodzenia. W dniu 24 lutego 2022 r. doszło do ataku wojsk Federacji Rosyjskiej na terytorium Ukrainy. W wyniku tych zdarzeń w kierunku terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaczęły kierować się tysiące obywateli Ukrainy, poszukujących schronienia.

Stosowanie ww. ustawy przyniosło doświadczenia wskazujące na potrzebę kolejnej jej nowelizacji polegającej na doprecyzowaniu niektórych jej przepisów, a także uzupełnieniu kwestii pominiętych w obowiązującej ustawie.

Projekt przewiduje w szczególności wprowadzenie następujących zmian do ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa:

1. Zmianę art. 1 ust. 2, polegającą na dodaniu zastrzeżenia, że małżonek obywatela Ukrainy, który korzysta z uprawnień wynikających z tej ustawy, nie może być również obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej. W aktualnym brzmieniu art. 1 ust. 2 zawiera zastrzeżenie, że małżonek obywatela Ukrainy nie może być obywatelem polskim. W ocenie projektodawcy rozszerzenie zastrzeżenia na obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest celowe. Należy mieć na uwadze, że beneficjenci ustawy korzystający z prawa do 18-miesięcznego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (licząc od dnia 24 lutego 2022 r.) zgodnie z art. 2 ust. 6 ustawy, są uważani za cudzoziemców korzystających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej. Instytucja ta jest uregulowana w dyrektywie Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz. Urz. WE L 212 z 07.08.2001), i w związku z masowym napływem cudzoziemców z terytorium Ukrainy ze względu na rozpoczętą w dniu 24 lutego 2022 r. inwazją Federacji Rosyjskiej na to terytorium, została uruchomiona na mocy decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/382 z dnia 4 marca 2022 r. stwierdzającej istnienie masowego napływu wysiedleńców z Ukrainy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2001/55/WE i skutkującej wprowadzeniem tymczasowej ochrony

(Dz. Urz. UE L 71, z 4.3.2022, str. 1–6). Zgodnie z art. 2 lit. c dyrektywy 2001/55/WE „wysiedleńcami” mogą być wyłącznie obywatele państw trzecich, a zatem obywatele innych państw niż państwa członkowskie Unii Europejskiej. Potwierdzenia dla takiego rozumienia pojęcia „wysiedlenie” dostarcza art. 2 ust. 1 i 2 decyzji wykonawczej 2022/382. Jednocześnie należy mieć na uwadze, że obywatele innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej mają zawsze możliwość bezpiecznego i sprawnego (także z uwagi na bliskość geograficzną oraz udogodnienia infrastrukturalne) repatriowania się do państwa, którego są obywatelem. Dlatego też w ocenie projektodawcy poszerzenie zastrzeżenia w art. 1 ust. 2 ustawy będzie pozostawać w pełnej zgodzie z relewantnymi przepisami prawa Unii Europejskiej.

2. Zmianę art. 3 ust. 1, która służy dostosowaniu do sytuacji, w której bezpośredni wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy nie jest już konieczny dla objęcia obywatela Ukrainy przepisami ustawy, za sprawą zmiany dokonanej ustawą z dnia 23 marca 2022 r. o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 682). Aktualne brzmienie art. 3 ust. 1 zakłada wjazd (przybycie) tylko przez granicę, na której prowadzona jest kontrola graniczna. Tymczasem wjazd (przybycie) mógł nastąpić przez granicę wewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 1, z późn. zm.), na której kontrola graniczna nie jest prowadzona (np. przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej z Republiką Słowacką).

3. Dodanie art. 3a, który ureguluje właściwość Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organu pełniącego funkcję krajowego punktu kontaktowego do celów wymiany z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących osób korzystających z ochrony czasowej w rozumieniu art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354 z późn. zm.).

4. Zmianę art. 4 ust. 4 pkt 20, który reguluje jeden z elementów ustawowych wniosku o nadanie numeru PESEL dla obywatela Ukrainy, którego pobyt jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy, zmierza do uwzględnienia również innych osób, które wywodzą to uprawnienie z przepisów ustawy. Aktualnie art. 4 ust. 4 pkt 20 ustawy ustanawia element wniosku w postaci oświadczenia o byciu małżonkiem obywatela Ukrainy, który przybył na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa. Tym samym element ten obejmuje wprost małżonków obywateli Ukrainy, określonych w art. 1 ust. 2 ustawy. Należy jednak mieć na uwadze, że prawo do pobytu uznawanego za legalny przez okres 18 miesięcy licząc od dnia 24 lutego 2022 r. mają również członkowie najbliższej rodziny obywatela Ukrainy będącego posiadaczem Karty Polaka (art. 2 ust. 2) oraz dzieci urodzone przez matki, które również mają prawo do pobytu 18-miesięcznego (art. 2 ust. 1 zdanie drugie). Dlatego też zaproponowano, aby w art. 4 ust. 4 pkt 20 ustawy ująć również te kategorie osób.

5. Zmianę art. 6 ust. 7 pkt 2, która obejmuje dołączenie do katalogu podmiotów posiadających dostęp do rejestru obywateli Ukrainy, którym nadano numer PESEL w sposób określony w art. 4 ustawy w zakresie danych określonych w art. 6 ust. 5 pkt 1-3, wojewodów. Należy pamiętać, że wojewodowie są organami właściwymi w szeregu spraw różnych spraw z zakresu wjazdu i pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym spraw dotyczących udzielenia zezwoleń pobytowych, w tym uregulowanego w tej ustawie zezwolenia udzielanego obywatelom Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się lub uznawało się za legalny w okresie 18 miesięcy licząc od dnia 24 lutego 2022 r. (art. 38). Zapewnienie tym organom dostępu do danych określonych w art. 6 ust. 5 pkt 1 – 3 pozwoli na wykonywanie tych zadań ustawowych.

6. Dodanie art. 12b ma na celu uproszczenie procedur (nie wymaga spełnienia przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) związanych z przebudową, remontem lub zmianą sposobu użytkowania budynków lub ich części, będących w posiadaniu jednostek samorządu terytorialnego i przeznaczonych docelowo na cele mieszkalne przy zachowaniu podstawowych wymagań dotyczących nośności i stateczności konstrukcji oraz bezpieczeństwa użytkowania; bezpieczeństwa pożarowego; higieny, zdrowia i środowiska rozpoczętych w terminie do dnia 31 lipca 2024 r.

7. Zmianę art. 22, która ma na celu polepszenie ochrony praw cudzoziemców objętych ustawą, które wiążą się z wykonywaniem przez nich pracy na terytorium Polski oraz poprawy skutecznych działań kontrolnych w tym zakresie. Obywatele Ukrainy, którzy migrują na terytorium Polski w związku z konfliktem zbrojnym, z uwagi na brak wiedzy o polskich przepisach prawa, nieznajomości języka polskiego oraz trudną sytuację materialną, są grupą w szczególności narażoną na możliwość wyzysku ze strony nieuczciwych pracodawców albo stania się ofiarą handlu ludźmi. Zakres kompetencyjny PIP, określony w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1251, z późn. zm.) dzięki

dokonanym zmianom pozwoli na bardziej skuteczne wyegzekwowanie od podmiotu powierzającego pracę na podstawie umowy prawa cywilnego zapewnienia odpowiedniego standardu ochrony praw cudzoziemców objętych ustawą szczególną. Projektowane przepisy przyczynią się także do skuteczniejszej kontroli przeprowadzanej przez Straż Graniczną, która bada, czy stan faktyczny w zakresie zatrudnienia cudzoziemców wypełnia definicję nielegalnego wykonywania pracy lub powierzania nielegalnego wykonywania pracy. Zawarcie z cudzoziemcem umowy cywilnoprawnej na warunkach odpowiadających stosunkowi pracy, zwiększenie czasu pracy ponad wymiar wynikający z umowy o pracę bez zachowania prawa do wynagrodzenia, tytułu nadgodzin czy też zaniżanie wynagrodzenia poniżej minimalnego będą mogły podlegać ocenie w toku kontroli legalności zatrudnienia prowadzonej przez Straż Graniczną. Z dotychczasowych doświadczeń Straży Granicznej wynika wzrost liczby nadużyć ze strony pracodawców.

Celem przeciwdziałania powyższym problemom należy wprowadzić zmiany, polegające na zagwarantowaniu cudzoziemcowi pracy na warunkach nie gorszych, niż wskazane w powiadomieniu. Niezbędne jest również nałożenie na pracodawcę obowiązku przestrzegania określonego wymiaru czasu pracy oraz wynagrodzenia za wykonaną pracę, które to warunki powinny zostać obligatoryjnie wskazane w powiadomieniu, obok już określonych w art. 22 ust. 3 pkt 3, 4 i 5 ustawy.

Wprowadzenie powyższych zmian ma na celu zobowiązanie podmiotu powierzającego cudzoziemcowi wykonywanie pracy na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy do zagwarantowania wynagrodzenia nie niższego niż określone w powiadomieniu. Powyższe pełnić będzie w szczególności funkcję prewencyjną przed doprowadzeniem przez pracodawcę do nagłego pogorszenia sytuacji ekonomicznej oraz pozycji zawodowej cudzoziemca. Mając na uwadze konieczność ochrony zatrudnionych cudzoziemców oraz umożliwienie organom kontrolnym sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przez pracodawców zgodności faktycznych warunków powierzonej pracy z treścią powiadomienia, zasadne jest rozszerzenie katalogu warunków wskazywanych w powiadomieniu o: najniższe wynagrodzenie, jakie może otrzymywać cudzoziemiec, wymiar czasu pracy lub liczbę godzin w tygodniu lub miesiącu.

Projekt nowelizacji wprowadza do art. 22 ust. 5a i 5b kolejny podmiot, tj. Główny Urząd Statystyczny, co ma na celu dostarczanie GUS-owi informacji pozwalających ocenić liczbę obywateli Ukrainy, którzy wykonują pracę zgodnie z przepisami ustawy.

Wprowadzenie zmian w art. 22 ust. 3 zapewni także Głównemu Urzędowi Statystycznemu dostęp do danych o obywatelach Ukrainy wykonujących pracę w Polsce na podstawie ustawy, umożliwiając ocenę zmian na polskim rynku pracy i dostarczenie tych danych, w zagregowanej

formie szerszemu gronu odbiorców. Dane o pracujących obywatelach Ukrainy są coraz częstszym przedmiotem zapytań krajowych i zagranicznych odbiorców danych statystycznych, w tym Komisji Europejskiej. Dzięki tym danym odbiorcy będą mieli dostęp do informacji służących do aktualnych analiz oraz podejmowaniu decyzji społeczno-gospodarczych.

Informacja dotycząca wymiaru czasu pracy lub liczby godzin pracy w danym okresie, w połączeniu z innymi zmiennymi już uwzględnionymi w art. 22 ust. 3 pkt 3, 4 i 5 ustawy pozwoli na określenie w jakim stopniu obywatele Ukrainy są włączani w polski rynek pracy, czy jest to praca pełnoetatowa czy tylko w wymiarze kilku godzin, i w jakim stopniu jest to uzależnione od stanowisk pracy, rodzaju umowy i rodzaju działalności podmiotu dającego zatrudnienie obywatelom Ukrainy. Informacje o liczbie osób wykonujących pracę na podstawie umowy o pracę i na podstawie umów cywilnoprawnych pozwolą z kolei na określenie aktualnej wielkości podmiotu zatrudniającego osoby z Ukrainy, a analiza tych informacji w czasie, w miarę zatrudniania kolejnych osób przez te same podmioty, pozwoli na ocenę zmian wielkości tych jednostek, szczególnie w kontekście sytuacji sprzed rozpoczęcia konfliktu zbrojnego w Ukrainie. Pozwoli to też na określenie proporcji w jakiej skali podmioty zatrudniają osoby z Ukrainy, czy jest to sektor MŚP czy duże podmioty.

8. Dodanie art. 22i ma na celu umożliwienie przeprowadzanie szkoleń z języka polskiego dla obywateli Ukrainy wykonujących zawody medyczne (zawody deficytowe). Uprawnionymi do skorzystania będą obywatele Ukrainy, którzy posiadają zgodę na wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawodu lekarza, dentysty, pielęgniarki lub położnej. Przyjęte rozwiązanie wychodzi naprzeciw zgłaszanym postulatom wzmocnienia kadry medycznej w RP. Projekt zakłada, że szkolenia będą finansowane z Funduszu Pracy. Przekazywanie środków będzie następowało na wniosek okręgowej izby lekarskiej albo okręgowej izby pielęgniarek i położnych skierowany do ministra właściwego do spraw pracy. Wysokość dofinansowania kosztu szkolenia nie będzie mogła przekraczać kwoty 3000 zł dla jednej osoby za jedno szkolenie. W ustawie określono zasady zwrotu niewykorzystanych środków.

9. Dodanie w art. 25b ust. 1 pkt 10 umożliwi organom Straży Granicznej uzyskanie dostępu do „ewidencji małoletnich”, o której mowa w art. 25a ustawy. Straż Graniczna w ramach posiadanych uprawnień wynikających z ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1486, z późn. zm.) prowadzi szereg czynności wobec małoletnich cudzoziemców, mających na celu m.in. zapobieganie i przeciwdziałanie nielegalnej migracji. Dostęp do przedmiotowej ewidencji umożliwi Straży Granicznej sprawne i skuteczne wykonywanie zadań wobec małoletnich cudzoziemców, a także pozwoli na

skrócenie czasu trwania podejmowanych czynności kontrolno-weryfikacyjnych co przełoży się na minimalizację okresu, w jakim małoletni pozostaje w dyspozycji organu.

10. Dodanie w art. 26 ust. 2a wynika z konieczności poniesienia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych szeregu dodatkowych wydatków, w tym zwłaszcza wynikających m. in. z niezwłocznej modyfikacji i dostosowania systemu KSI ZUS i Portalu PUE, zakupu licencji i poniesienia zwiększonych kosztów usług wsparcia i eksploatacji tych systemów oraz zakupu dodatkowego sprzętu komputerowego i materiałów. Koniecznym jest także poniesienie kosztów związanych z zapewnieniem odpowiedniej liczby tłumaczy języka ukraińskiego, utworzeniem i bieżącą obsługą infolinii oraz druku materiałów informacyjnych oraz innych publikacji. Ponadto, biorąc pod uwagę zasadność zapewnienia uprawnionym możliwości załatwienia spraw w ZUS nie tylko w siedzibach poszczególnych terenowych jednostek organizacyjnych Zakładu, ale także zdalnie lub w miejscach, w których prowadzona jest przez administrację rządową oraz samorządową różnego rodzaju aktywność, mająca na celu zapewnienie realizacji ustawy, organizowane są mobilne punkty obsługi, co wiąże się z potrzebą wynajmu powierzchni oraz zapewnieniem dodatkowych środków technicznych (np. Internet mobilny do obsługi e-wizyt). Realizacja świadczeń wiązać się będzie także z kosztem związanym z przekazywaniem środków finansowych do ich beneficjentów (przelewy bankowe). Realizacja ustawy wiąże się również z poniesieniem dodatkowych, nieprzewidzianych kosztów związanych z wynagrodzeniem pracowników ZUS zarówno bezpośrednio zaangażowanych w obsługę przyznawania i wypłaty świadczeń uprawnionym obywatelom Ukrainy, jak i zapewniającym obsługę klienta w siedzibach jednostek ZUS, punktach mobilnych i w formie e-wizyt, jak również tych, którzy pracują na stanowiskach wsparcia – bez których obsługa obywateli Ukrainy nie mogłaby zostać przez Zakład zapewniona. Pracownicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, obok realizacji zadań już powierzonych, będą zaangażowani w zapewnienie realizacji ustawy krótkiej perspektywie czasu, mając na uwadze, że dla każdego z uprawnionych obywateli Ukrainy jest jak najszybsze uzyskanie prawa do świadczeń, wskazanych w art. 26 ust. 1 pkt 2-5 ustawy pomocowej.

11. Dodanie w art. 26 ust. 3a-3f – zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy, wyjazd obywatela Ukrainy z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres powyżej 1 miesiąca pozbawia go uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz gminne organy właściwe realizujące świadczenia, o których mowa w art. 26 ust. 1 ustawy, nie są uprawnione do dokonywania rozstrzygnięć o utracie przez obywatela Ukrainy prawa do legalnego pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej z powodu wyjazdu na okres powyżej 1 miesiąca. Jest to kompetencja

Komendanta Główny Straży Granicznej, w którego dyspozycji pozostają właściwe służby oraz rejestry obejmujące legalizacje pobytu cudzoziemców w Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z powyższym wskazane jest, aby ZUS i gminne organy właściwe mogły skutecznie eliminować przypadki ubiegania się i pobierania ww. świadczeń przez obywateli Ukrainy, którzy nie mają do nich prawa z uwagi na utratę prawa do legalnego pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej na skutek wyjazdu na okres przekraczający 1 miesiąc, dlatego niezbędne jest otrzymanie informacji o tych osobach od organu/instytucji właściwej tj. Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Dodanie w art. 26 ust. 3b–3f ma na celu skuteczne identyfikowanie przypadków potencjalnego braku prawa do świadczeń, o których mowa w art. 26 ust. 1 ustawy, dlatego zaproponowano wprowadzenie przepisów pozwalających ZUS-owi oraz gminnym organom właściwym realizującym ww. świadczenia, wzywaniu do osobistego stawiennictwa obywateli Ukrainy ubiegających się lub otrzymujących ww. świadczenia pod rygorem utraty prawa do świadczeń w przypadku niezastosowania się do wezwania w wyznaczonym terminie.

12. Dodanie art. 26a – zmiana umożliwi wyeliminowanie wątpliwości w zakresie finansowania kosztów wydawania orzeczeń dla obywateli Ukrainy ze środków, jakie przekazywane są z budżetu państwa w formie dotacji zespołom do spraw orzekania o niepełnosprawności. Jednocześnie przyczyni się do skorzystania z zasilenia w finansowaniu zespołów ze środków Funduszu Pomocy, które mogą być przeznaczone na finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań na rzecz pomocy Ukrainie, w szczególności obywatelom Ukrainy dotkniętym konfliktem zbrojnym, jak również na zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację tych zadań. Środki Funduszu mogą być bowiem przeznaczone na zadania, dla których ustawa lub przepisy odrębne przewidują finansowanie tego zadania z budżetu państwa, w tym w formie dotacji z budżetu państwa.

Przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573, z późn. zm.) i rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2021 r. poz. 857, z późn. zm.) nie wykluczają możliwości wystąpienia obywateli Ukrainy do powiatowego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności o wydanie orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność. Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych właściwość miejscową zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności ustala się według miejsca stałego pobytu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2021 r. poz. 510, z późn. zm.).

Pobytem stałym jest zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego przebywania – wynika to z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności. Natomiast art. 25 ust. 3 stanowi, że w przypadku osób bezdomnych, przebywających poza miejscem stałego pobytu ponad dwa miesiące ze względów zdrowotnych lub rodzinnych, przebywających w zakładach karnych i poprawczych, czy przebywających w domach pomocy społecznej i ośrodkach wsparcia w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej właściwość miejscową ustala się według miejsca pobytu. Wskazane przepisy nie pozwalają na jednoznaczne określenie zespołu właściwego do wydania orzeczenia obywatelowi Ukrainy, natomiast wprowadzenie zapisu o orzekaniu według miejsca pobytu jest wyeliminowaniem wątpliwości w kwestii właściwości zespołu właściwego do wydania orzeczenia o niepełnosprawności albo stopniu niepełnosprawności dla obywatela Ukrainy. Projektowane zmiany wprowadzają rozwiązania umożliwiające realizację przez zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności zadań związanych z wydawaniem orzeczeń, a tym samym stwarzają możliwości ubiegania się osób, które uzyskają status osoby niepełnosprawnej, o wsparcie wynikające z posiadanego orzeczenia.

Należy wskazać, że w polskim porządku prawnym zaliczenie osoby zainteresowanej do określonego stopnia niepełnosprawności (osoby powyżej 16. roku życia) czy niepełnosprawności (osoby poniżej 16. roku życia) w polskim systemie orzeczniczym następuje po przeprowadzeniu postępowania orzeczniczego, związanego ze przeprowadzeniem przez skład orzekający badania lekarskiego, oraz wydaniem opinii specjalistycznych (psycholog, pedagog, pracownik socjalny, doradca zawodowy), których celem jest ustalenie faktycznych ograniczeń zawodowych i funkcjonalnych, a następnie przyrównanie ich do definicji stopni niepełnosprawności wyrażonych w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Każda osoba zainteresowana uzyskaniem orzeczenia zobowiązana jest do złożenia wniosku o wydanie orzeczenia do właściwego powiatowego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności. Do wniosku dołącza się dokumentację medyczną, w tym zaświadczenie lekarskie wydane nie wcześniej niż na 30 dni przed dniem złożenia wniosku, oraz inne dokumenty mogące mieć wpływ na ustalenie stopnia niepełnosprawności.

13. Dodanie w art. 28 ust. 6-9, zmiana otwiera możliwość objęcia wsparciem dzieci ukraińskich pomiędzy 3. a 5. rokiem życia w ramach czynności i zadań realizowanych przez dziennego opiekuna, uzupełniając w ten sposób istniejącą ofertę jednostek organizacyjnych systemu oświaty (przedszkola, oddziały przedszkolne i inne formy wychowania przedszkolnego). Powyższe rozwiązania pozostają w bezpośrednim związku z odnotowanym,

ale i potencjalnym napływem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ludności uchodźczej z Ukrainy. Podwyższenie limitu wieku dziecka, które może być objęte opieką przez dziennego opiekuna, pozwoli dostosować i zróżnicować sposób wsparcia edukacyjnego, w sytuacji w której doświadczenia wojenne wymagają często indywidualizowania procesu edukacyjnego. Przyjęcie zmiany w proponowanym zakresie pozwoli jednostkom samorządu terytorialnego racjonalizować i stabilizować sytuację organizacyjną w swoich jednostkach organizacyjnych (przedszkolach, szkołach), przez co bezpośrednio wpisuje się w ich postulaty i oczekiwania. Zaproponowano, aby opiekę nad dziećmi w wieku pomiędzy 3. a 5. rokiem życia będącymi obywatelami Ukrainy przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na ww. terytorium jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy, sprawował dzienny opiekun będący obywatelem Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na ww. terytorium jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy. Projektowane zmiany zakładają, że podmiot zatrudniający dziennego opiekuna oraz dzienny opiekun prowadzący działalność na własny rachunek będą mogli uwzględnić przy przyjmowaniu dzieci pod opiekę sprawowaną przez dziennego opiekuna przybyłego z Ukrainy preferencje dla rodzica, który jest zatrudniony lub wykonuje inną pracę zarobkową.

14. Zmianę w art. 44 – poprzez oznaczenie dotychczasowej treści jako ust. 1 oraz dodanie ust. 2 ma na celu uregulowanie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcom, którzy nie posiadają obywatelstwa Ukrainy, a którym komendant placówki Straży Granicznej na odcinku granicy Rzeczypospolitej Polskiej z Ukrainą zezwolił na wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, tj. w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 5 lit. c kodeksu granicznego Schengen – oznacza to zezwolenie na wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze względów humanitarnych, ze względu na interes narodowy lub zobowiązania międzynarodowe. W obecnej sytuacji będzie to zezwolenie na wjazd w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy. Słusznym wydaje się również wskazanie, iż Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej FRONTEX uruchomiła tymczasowy program humanitarnych dobrowolnych powrotów (Humanitarian Voluntary Return - HVR), skierowany do obywateli państw trzecich nie będących obywatelami Ukrainy oraz obywateli Ukrainy, uznanych za członków rodziny obywateli państw trzecich, którzy zdecydują się towarzyszyć im w podróży do wybranego państwa trzeciego, o ile rodzina była już obecna i przebywała na Ukrainie przed dniem 24 lutego 2022 r. Z projektu mogą skorzystać obywatele państw trzecich uciekających ze strefy działań wojennych, którzy przekroczyli granicę na kierunku wjazdowym z terytorium Ukrainy do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 32 ustawy z dnia 12

grudnia 2013 r. o cudzoziemcach umożliwiającego im legalny pobyt na terytorium Polski w okresie 15 dni liczonych od daty wjazdu. Do chwili obecnej Straż Graniczna organizuje loty rejsowe (przy finansowaniu z FX) dla powyższej kategorii osób. Cudzoziemcy deklarujący chęć powrotu do kraju pochodzenia nie zawsze są świadomi swojego statusu prawnego na terytorium RP, nie orientują się gdzie mogą szukać pomocy, więc wielokrotnie zgłaszają się do Straży Granicznej po upływie 15-dniowego terminu.

15. Zmianę art. 49, zgodnie z którym aktualnie uprawniony obywatel polski albo obywatel Ukrainy, może zostać zatrudniony w Centrum Łukasiewicz lub instytucie działającym w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz bez przeprowadzenia konkursu, wyłącznie w pionie badawczym. Z uwagi na to, że w Instytutach Łukasiewicza istnieją specjalistyczne stanowiska inżynierskie w pionie wsparcia, a także inne specjalistyczne stanowiska, zaproponowana zmiana ma na celu zwolnienie z obowiązku przeprowadzania konkursu, poprzedzającego zatrudnienie uprawnionego obywatela polskiego albo obywatela Ukrainy, zarówno w pionie badawczym, jak i w pionie wsparcia.

16. Dodanie art. 55b – celem projektowanych zmian jest ułatwienie organizowania nauki osób przybyłych z Ukrainy oraz zapewnienie równego dostępu do wsparcia w postaci dodatkowej nauki języka polskiego dla osób będących oraz niebędących obywatelami polskimi, które kształciły się za granicą. Zmiana polegająca na umożliwieniu organizowania oddziałów przygotowawczych w kolejnych latach szkolnych umożliwi kontynuowanie nauki uczniów będących obywatelami Ukrainy w oddziałach przygotowawczych zorganizowanych w roku szkolnym 2021/2022 w szkołach sportowych i szkołach mistrzostwa sportowego. W związku z obserwowaną w ostatnich latach tendencją dotyczącą wzrostu liczby uczniów przybywających z zagranicy do szkół w Polsce zaproponowano, aby zmiana miała charakter systemowy, tj. aby możliwe było zorganizowanie oddziałów przygotowawczych w szkołach sportowych i szkołach mistrzostwa sportowego (obecnie przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe wykluczają taką możliwość). Kolejną z projektowanych zmian jest umożliwienie w roku szkolnym 2022/2023 organizowania dodatkowej nauki języka polskiego, o której mowa w art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, dla uczniów przybyłych do Polski w grupach międzyszkolnych. Ze względu na konieczność zapewnienia odpowiednich nauczycieli do prowadzenia ww. zajęć, umożliwienie organizowania tych zajęć w grupach międzyszkolnych ułatwi organom prowadzącym organizację pracy szkół.

Zaproponowano, aby projektowane rozwiązania weszły w życie z początkiem roku szkolnego 2022/2023 tj. od dnia 1 września 2022 r.

17. zmianę art. 66a poprzez rozszerzenie uprawnień Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych do przyjęcia w formie darowizny, przechowywanie i wywóz oraz wywóz na terytorium Ukrainy obok produktów leczniczych także wyrobów medycznych. Dotychczasowe stosowanie przepisu wskazuje, iż istnieje zapotrzebowanie po stronie podmiotów wykonujących działalność leczniczą, jak i gotowość po stronie ofiarodawców udzielania wsparcia międzynarodowego również w zakresie wyrobów medycznych służących udzielaniu zdrowotnych osobom objętym zakresem ustawy.

18. Dodanie art. 113a i 113b – wynika z konieczności zapewnienia środków na zakup surowca oraz stworzenie i obsługę przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych rezerwy strategicznej węgla kamiennego w celu wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego oraz zagwarantowania pewności dostaw do odbiorców końcowych w związku z wprowadzeniem na podstawie art. 8 ustawy z dnia 12 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego zakazu wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przemieszczania – pochodzącego z Federacji Rosyjskiej lub Białorusi – węgla objętego pozycją 2701 albo 2704 Nomenklatury Scalonej (CN) zgodnej z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87. W związku z wdrożeniem ww. zakazu importu istnieje konieczność zapewnienia alternatywnych kierunków dostaw, substytuujących dotychczasowe dostawy z Rosji i Białorusi oraz uzupełniania i budowania zapasów, w celu uniknięcia ewentualnych sytuacji deficytowych w okresie grzewczym 2022/2023. Import węgla z ww. kierunków zostanie zastąpiony m.in. węglem krajowym i dostawami z innych krajów niż Rosja i Białoruś.

W zakresie umożliwienia stworzenia rezerw strategicznych zaproponowane rozwiązania przewidują wprowadzenie przepisów epizodycznych, które umożliwiają przekierowanie w 2022 r. wolnych środków z Funduszu Zapasów Interwencyjnych oraz Funduszu Rozwoju Dróg na zakup surowców energetycznych przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych (RARS), w celu wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego oraz uzupełnienia zapasów w wyniku wprowadzonych ograniczeń importu. Zaproponowane przepisy pozwolą na stworzenie zapasów węgla kamiennego wpływających m.in. na pokrycie potrzeb zwłaszcza ww. grupy odbiorców. Wpływać to będzie na ograniczenie ryzyka wzrostu ubóstwa energetycznego, które w krajowych warunkach jest związane głównie z pokrywaniem potrzeb cieplnych

w gospodarstwach domowych. Projektowana regulacja wpływać będzie również na zapewnienie stabilnych warunków prowadzenia działalności gospodarczej.

Dodatkowo wskazać, należy, iż w ocenie projektodawcy nie zachodzi konieczność dodania odnośnika do ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa informujący, że ustawa ta wdraża w swoim zakresie postanowienia dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami – w ocenie projektodawcy nie ma konieczności uzupełniania projektu w tym zakresie, tym bardziej, że w odniesieniu do ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odnośnik do tytułu tej ustawy zawiera już informację o tym, że ustawa ta wdraża postanowienia ww. dyrektywy.

Dodatkowo przedmiotowy projekt wprowadza zmiany do następujących ustaw:

1. ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1108, z późn. zm.)

Zmiany w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wynikają z konieczności wykorzystania systemu teleinformatycznego SI „Pobyt” v.3, prowadzonego przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, do realizacji przez organy Straży Granicznej, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz Radę do Spraw Uchodźców zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (wersja

przekształcona) (Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 1). To wykorzystanie systemu teleinformatycznego w obecnych uwarunkowaniach, przejawiających się w zwiększonej liczbie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej składanych na marginesie większego zjawiska w postaci masowego napływu cudzoziemców z terytorium Ukrainy.

Zapewnienie możliwości alternatywnego działania organu jest związane z innymi zaproponowanymi zmianami, tj. art. 30 ust. 1 pkt 1, art. 122 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. dodawanego w art. 449 ust. 2 pkt 7a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach i wynika z konieczności obsługi danych wprowadzanych, modyfikowanych i usuwanych przez Rzeczpospolitą Polską w systemie centralnym Eurodac. W chwili obecnej czynności te są dokonywane faktycznie przez Komendanta Głównego Policji na podstawie danych z rejestru, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz obrazów linii papilarnych przez odpowiednie organy Straży Granicznej.

W związku ze wzmożonym napływem cudzoziemców do RP Komendant Główny Straży Granicznej dokonał analizy, z której wynikała konieczność doposażenia placówek oraz oddziałów Straży Granicznej w dodatkowe urządzenia służące do pobierania odcisków palców. Jednocześnie stwierdzono niemożność wykorzystania obecnie funkcjonującego rozwiązania technicznego dla nowego typu urządzeń z uwagi na fakt, że obecnie funkcjonujące rozwiązanie zostało zaprojektowane dla konkretnego typu sprzętu. Analiza techniczna możliwości modyfikacji obecnego rozwiązania wskazała na niemożność przystosowania go do innych urządzeń służących do pobierania odcisków palców posiadanych przez Straż Graniczną. Oceniono także, że uzupełnienie urządzeń starego typu, współpracujących w dotychczasowym rozwiązaniu, byłoby wysoce nieefektywne, szczególnie pod względem ekonomicznym.

W związku z powyższym zaproponowano, aby przekazywania odpowiednich danych z nowych urządzeń do pobierania odcisków dokonywać za pośrednictwem infrastruktury teleinformatycznej dostarczanej przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, umieszczając jednocześnie rejestr, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w krajowym zbiorze rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, a w konsekwencji w systemie teleinformatycznym prowadzonym przez Szefa Urzędu (SI Pobyt), co umożliwi zarówno przekazywanie odpowiednich danych do Komendanta Głównego Policji, jak i zbudowanie narzędzi do obsługi systemu Eurodac w zakresie charakterystycznym dla Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców i Rady do Spraw Uchodźców.

Po wejściu ww. przepisów, będzie możliwe przekazywanie odpowiednich danych przez organy Straży Granicznej przez urządzenia, z których SG dotychczas korzystała (w obecnym modelu), jak i nowe urządzenia służące do pobierania odcisków linii papilarnych. Jednocześnie Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie mógł stworzyć narzędzie służące do obsługi systemu centralnego Eurodac w swoim systemie teleinformatycznym przy zachowaniu na okres przejściowy (oraz w sytuacjach awaryjnych) możliwości obsługi ww. wpisów za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.

W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa zaproponowano dodanie art. 3a, który ureguluje właściwość Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organu pełniącego funkcję krajowego punktu kontaktowego do celów wymiany z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących osób korzystających z ochrony czasowej w rozumieniu art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Obywatele Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, są zgodnie z art. 2 ust. 6 tej ustawy uważani za osoby korzystające z ochrony czasowej. W związku z inwazją rosyjską na terytorium Ukrainy oraz wywołanym nią masowym napływem cudzoziemców (w szczególności obywateli Ukrainy) na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej została na mocy decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/382 z dnia 4 marca 2022 r. stwierdzającej istnienie masowego napływu wysiedleńców z Ukrainy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2001/55/WE i skutkującej wprowadzeniem tymczasowej ochrony (Dz. Urz. UE L 71, z 4.3.2022, str. 1–6) uruchomiona instytucja ochrony czasowej, o której mowa w dyrektywie Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz. Urz. WE L 212 z 07.08.2001). Ochrona czasowa w polskim porządku prawnym, w odniesieniu do sytuacji napływu cudzoziemców z terytorium Ukrainy, została wdrożona dwutorowo. Zdecydowana większość cudzoziemców objętych zakresem obligatoryjnym art. 2 ust. 1 i 2 decyzji wykonawczej objęta jest zakresem ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, która przewiduje w art. 2 ust. 1 uprawnienie do pobytu wynoszące 18 miesięcy (pobyt uznawany za legalny) oraz towarzyszące mu uprawnienia. Art. 27 ust. 1 dyrektywy 2001/55/WE

ustanawia obowiązek ustanowienia krajowego punktu kontaktowego w każdym państwie członkowskim. Zaproponowano zatem, aby Komendant Główny Straży Granicznej, który zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy, prowadzi w systemie teleinformatycznym Straży Granicznej rejestr obywateli Ukrainy, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy oraz którzy złożyli wniosek o nadanie numeru PESEL zgodnie z art. 4 ust. 1 tej ustawy, został organem pierwszym z organów pełniących funkcję krajowego punktu kontaktowego. Jednocześnie drugim organem, który będzie pełnił funkcję krajowego punktu kontaktowego będzie, zgodnie z projektowanym przepisem **art. 118a** do ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, który w krajowym zbiorze rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców prowadzi rejestr spraw o udzielenie ochrony czasowej (art. 119 ust. 1 pkt 5). W tym rejestrze znajdują się dane innych cudzoziemców objętych zakresem art. 2 ust. 1 i 2 decyzji wykonawczej, a do których nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa. W odniesieniu do podziału obowiązków pomiędzy oboma organami, to w zakresie właściwości Komendanta Głównego Straży Granicznej pozostawać będzie przekazywanie organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, zaś w zakresie właściwości Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie pozostawać przekazywanie informacji o tych cudzoziemcach, którzy korzystają z ochrony czasowej, do których mają zastosowanie przepisy Rozdziału 3 Działu III ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690, 830 i 1079)

Zaproponowane zmiany dotyczą, m.in. **art. 40 ust. 4** . w którym zaproponowano rezygnację z zasady mówiącej o tym, że szkolenie finansowane przez starostę z Funduszu Pracy dla osób bezrobotnych i poszukujących pracy obejmuje przeciętnie nie mniej niż 25 godzin zegarowych w tygodniu. Wymóg ten w zakresie intensywności szkoleń jest niefunkcjonalny i nie przystaje do aktualnych wyzwań na rynku pracy. W szczególności przepis w obecnym brzmieniu utrudnia organizację szkoleń z języka polskiego dla obywateli Ukrainy, którzy chcą łączyć wykonywanie pracy z nauką języka polskiego. Z uwagi na rosnącą potrzebę wspierania obywateli Ukrainy w nauce języka polskiego konieczne jest niezwłoczne wprowadzenie

proponowanego rozwiązania oraz umożliwienie realizacji zawartych już umów według nowych zasad.

Zmiana w **art. 40a w ust. 3 w pkt 1** polega na zastąpieniu wyrazów „numer konta” wyrazami „numer rachunku bankowego”. Ma ona na celu ujednoczenie terminologii stosowanej w art. 40a ust. 3 pkt 3 i ust. 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Zmiana **art. 40b** ma na celu ułatwienie podejmowania pracy przez cudzoziemców w ustawie przewiduje się wprowadzenie uproszczonego procesu organizacji przez powiatowe urzędy pracy szkoleń grupowych z języka polskiego dla bezrobotnych i poszukujących pracy cudzoziemców.

W ustawie przewiduje się uproszczenie sposobu dokonywania wyboru instytucji szkoleniowej, której zostanie zlecone lub powierzona przeprowadzenie szkolenia z języka polskiego dla cudzoziemców. W projekcie określa się limit środków przeznaczonych na szkolenie jednej osoby, który będzie wynosił 2 tys. zł na jednego cudzoziemca. W ustawie określono również elementy skierowania bezrobotnego lub poszukującego pracy na szkolenie oraz niezbędne elementy umowy z instytucją szkoleniową, której zostanie zlecone lub powierzona przeprowadzenie szkolenia. W projekcie określono przesłanki zwrotu kosztów szkolenia przez uczestnika w sytuacji nieukończenia przez niego tego szkolenia.

Projektowany **art. 57a** – trudna sytuacja domów pomocy społecznej powoduje, że zadaniem koniecznym i uzasadnionym jest podejmowanie nowych inicjatyw, które w sposób istotny mogą przyczynić się do ułatwienia i zachęty do zatrudnienia nowych pracowników w tych placówkach.

Nowy instrument, którego wprowadzenie zostało zaproponowane polega na wprowadzeniu możliwości refundacji podmiotowi prowadzącemu dom pomocy społecznej, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268, z późn.zm.), części albo całości kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne przez okres 12 miesięcy za zatrudnienie w pełnym lub częściowym wymiarze czasu pracy skierowanych bezrobotnych lub poszukujących pracy. Celem tego rozwiązania jest zachęcenie do zatrudniania bezrobotnych lub poszukujących pracy w domach pomocy społecznej i tym samym ich wzmocnienie kadrowe.

Refundacja kosztów pracy z tytułu zatrudnienia bezrobotnych lub poszukujących pracy obowiązywała będzie przez 12 miesięcy.

3. ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2021 r. poz. 75, z późn. zm.)

Zaproponowano – w **art. 3a** – rozszerzenie katalogu danych osobowych dzieci uczęszczających do instytucji opieki dla dzieci do lat 3 oraz ich rodziców o dane dotyczące obywatelstwa. Na podstawie obecnie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 rodzic ubiegający się o objęcie dziecka opieką w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna przedstawia podmiotowi prowadzącemu instytucję opieki m.in.:

- imię, nazwisko, datę urodzenia oraz numer PESEL dziecka, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- imiona, nazwiska, daty urodzenia oraz numery PESEL rodziców, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość.

Wśród danych osobowych dzieci i rodziców przekazywanych podmiotowi prowadzącemu instytucję opieki nie znajdują się dane dotyczące obywatelstwa. Mając na uwadze, że do instytucji opieki dla dzieci do lat 3 mogą uczęszczać dzieci o różnym obywatelstwie – ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 nie wskazuje możliwości przyjmowania do instytucji opieki wyłącznie dzieci z obywatelstwem polskim – zasadne jest pozyskiwanie przez podmiot prowadzący instytucję opieki danych dotyczących obywatelstwa dzieci i ich rodziców. Dane te mogłyby posłużyć do celów statystycznych – przeprowadzania analiz zbiorowości dzieci uczęszczających do instytucji opieki oraz ich rodziców. Do poszerzenia katalogu danych osobowych skłania również fakt przyjmowania do instytucji opieki dzieci przybyłych z Ukrainy w związku z działaniami wojennymi na terytorium tego państwa. Dane dotyczące obywatelstwa posłużą oszacowaniu liczby dzieci z obywatelstwem ukraińskim uczęszczających do instytucji opieki na terenie Polski.

Powyższa zmiana wymaga rozszerzenia katalogu danych dotyczących dziecka i ich rodziców, jakie pozyskuje podmiot prowadzący instytucję od rodzica ubiegającego się o przyjęcie dziecka do instytucji. Rozwiązanie to będzie także wymagało rozszerzenia obecnie obowiązujących przepisów dotyczących rejestru żłobków i klubów dziecięcych oraz wykazu dziennych opiekunów w zakresie katalogu danych zawartych w ww. rejestrze/wykazie. Katalog ten zostanie poszerzony o dane dotyczące obywatelstwa dzieci uczęszczających do instytucji opieki i ich rodziców. Dane te nie będą podlegały upublicznieniu. Podmiot prowadzący instytucję będzie przekazywać do rejestru/wykazu dane rozszerzone o obywatelstwo dzieci i ich rodziców.

4. ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354, z późn. zm.)

Przepis **art. 77 ust. 11** ustawy w obecnym brzmieniu uwzględnia możliwość wskazania przez Ministra Spraw Zagranicznych państw a w dalszej kolejności także zawodów, rodzajów umów lub rodzajów działalności podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi, do których zastosowanie miałyby procedura priorytetowego przyjmowania i rozpoznawania wniosków o wydanie wiz pracowniczych. Przeprowadzane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych analizy wskazują, że wyliczenie państw powinno mieć charakter fakultatywny, zaś obowiązkowe powinno być wyliczenie zawodów czy rodzajów działalności. Istnieje bowiem obecnie (szczególnie w kontekście działań wojennych na Ukrainie i zaprzestania funkcjonowania tam polskich urzędów konsularnych) potrzeba odmiennego wypracowania rozwiązań w zakresie usprawniania podejmowania zatrudnienia w Polsce przez obcokrajowców o kwalifikacjach pożądanym dla polskiej gospodarki, niezależnie od kraju pochodzenia cudzoziemca, w szczególności określenie grup zawodów, w których w najbliższym czasie prognozowane są na polskim rynku pracy szczególne braki. W związku z czym kryterium zawodu powinno stanowić podstawę do priorytetowego traktowania wniosków wizowych, a określenie państwa pochodzenia cudzoziemca powinno mieć walor subsydiarny. Aktualne brzmienie **art. 79a ust. 2** wskazuje, że przy wyborze przedsiębiorcy, z którego pomocy będzie korzystał Minister Spraw Zagranicznych, należy się kierować rozeznaniem, czy przedmiotem działalności danego przedsiębiorcy jest prowadzenie działalności obejmującej czynności, których dokonują usługodawcy zewnętrzni, o których mowa w art. 43 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, co ewentualnie może ograniczać krąg podmiotów poprzez wyłączenie takich przedsiębiorców, którzy co prawda mają potencjał logistyczny do świadczenia usług, ale nie jest to ich przedmiotem statutowej działalności. Proponowana zmiana brzmienia tego przepisu ma na celu objęcie nim również podmiotów, nie posiadające w swojej działalności statutowej prowadzenia tzw. „outsourcingu wizowego”, z uwagi na ograniczoną podaż takich podmiotów, lecz mogące podjąć się takiej działalności. Poprzez rozbudowaną na terenie całego kraju infrastrukturę oraz doświadczenie w świadczeniu usług dla ludności będą one z pewnością w stanie skutecznie wesprzeć proces wydawania wiz przez Ministra Spraw Zagranicznych.

Ponadto zaproponowano rozszerzenie zakresu przepisu **art. 79a ust. 3**, poprzez wyłączenie również przepisów ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2021 r. poz. 541). Art. 43 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego stanowi, iż państwa członkowskie dążą do tego, aby współpraca z usługodawcą

zewnątrznym obejmowała co najmniej jeszcze jedno państwo członkowskie, bez uszczerbku dla przepisów o zamówieniach publicznych i zasad konkurencji. W świetle regulacji Unii Europejskiej nabywanie przez sektor publiczny robót budowlanych, dostaw lub usług, odbywa się z wykorzystaniem zamówień publicznych lub koncesji i tym samym są to dwie pokrewne instytucje mogące mieć zastosowanie do wyboru usługodawcy zewnętrznego. Praktyka w tym zakresie jest różna w zależności od państwa zobowiązanego do stosowania przepisów Wspólnotowego Kodeksu Wizowego. O ile podmioty polskie dotychczas opierały się na przepisach o zamówieniach publicznych, to znane są również przypadki innych państw unijnych, które stosowały raczej przepisy o koncesjach. Tym samym, dla uniknięcia wątpliwości, co do intencji ustawodawcy, zasadne byłoby konsekwentne wyłączenie przepisów ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane i usługi na równi z przepisami o zamówieniach publicznych, przy zachowaniu jednak obowiązku zapewnienia konkurencyjności.

Jednocześnie, w związku z wprowadzeniem do ustawy art. 79a, zachodzi potrzeba uwzględnienia nowych regulacji w przedmiocie opłat pobieranych za wydanie wizy, dlatego zaproponowano nowe brzmienie **w art.77b ust. 3.**

Dodatkowo w **art. 299 ust. 8** i **art. 302 ust. 3** zaproponowano dodanie słów „lub z innych ustaw”, albowiem ustawa o cudzoziemcach nie jest już obecnie jedyną ustawą, która w swoich przepisach przewiduje podstawę pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznawanego za legalny. Oprócz ustawy o cudzoziemcach taką ustawą jest obecnie również ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (np. art. 15z¹ ust. 1) oraz ustawa z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (np. art. 2 ust. 1).

Zmiany przewidują również **w art. 449 ust. 2 pkt 7a** ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach włączenie rejestru odcisków linii papilarnych, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do krajowego zbioru rejestrów ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców oraz jego wyodrębnienie w zakresie trybu udostępniania informacji z niego (zmiany w art. 450 – art. 452 ustawy o cudzoziemcach).

5. ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2021 r. poz. 610, z późn. zm.)

Zmiana **art. 83 w ust. 3b** poprzez dodanie pkt 8 – 10, stanowi zachętę i ułatwienie udziału wytwórców biogazu w aukcjach oraz umożliwienie ogłoszenia tychże aukcji jeszcze w bieżącym roku. Jest to kluczowe w świetle konieczności zapewnienia alternatywy dla dostaw paliw gazowych z kierunku rosyjskiego. Dzięki tej zmianie możliwe będzie przeprowadzenie aukcji dla biogazu jeszcze w 2022 r., co pozwoli na szybsze rozpoczęcie planowanych do realizacji inwestycji w źródła wytwórcze biogazu. Intensyfikacja rozwoju wytwarzania biogazu jest niezbędna do zapewnienia bezpieczeństwa tak w wymiarze lokalnym jak i krajowym. Kierunkiem zmian jest rozszerzenie ustawowego katalogu obiektywnych przesłanek (równocześnie specyficznych dla technologii biogazowej), których wystąpienie zwalniałoby z obowiązku nałożenia na inwestora kary za niedostarczenie 85% wolumenu energii wykazanego w zwycięskiej ofercie aukcyjnej. Zmiana oczekiwana jest przez branżę biogazową, która wskazywała dotychczasowe brzmienie przepisów za barierę uniemożliwiającą uczestnictwo wytwórców biogazu w aukcjach. W efekcie rozwój sektora biogazu w Polsce opiera się na instalacjach do 1 MW, które są wyłączone z obowiązku udziału w aukcjach zgodnie z unijnymi zasadami udzielania pomocy publicznej w tym sektorze.

Dodanie **art. 184j** wynika ze zgłaszanych przez wytwórców problemów z realizacją obowiązku określonego procentowego udziału biomasy rolniczej w bilansie biomasy spalanej na cele energetyczne, który związany jest z wykorzystywaniem biomasy rolniczej pochodzącej z kierunku Europy Wschodniej (głównie Ukraina i Białoruś – łuska słonecznika, pellet z łuski słonecznika). W okresie inwazji Rosji na Ukrainę dostawy tej biomasy zostały drastycznie ograniczone bądź wstrzymane. Uniemożliwia to także realizację planowanych i już wynegocjowanych kontraktów. Zawieszenie obowiązku umożliwi wypracowanie umów z nowymi dostawcami biomasy agro, głównie z Polski, co zapewni ponowną realizację ustawowego obowiązku w 2023 r.

6. ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082, z późn. zm.)

Zmiana przepisów **art. 165 ust. 7 i 9** ma charakter systemowy i jest podejmowana w celu zapewnienia równego dostępu do prawa do dodatkowej nauki języka polskiego dla uczniów przybywających z zagranicy. Obecne przepisy defaworyzują uczniów będących obywatelami polskimi, którzy przybywają z zagranicy i których stopień znajomości języka polskiego utrudnia lub uniemożliwia efektywną naukę w szkole. Uczniowie niebędący obywatelami polskimi, którzy kształcili się za granicą i nie znają języka polskiego w stopniu wystarczającym do nauki w szkole, mają prawo do dodatkowej nauki języka polskiego bez określenia

maksymalnego okresu realizacji tego uprawnienia, podczas gdy uczniowie będący obywatelami polskimi mogą korzystać z tego uprawnienia maksymalnie przez okres 12 miesięcy. Do Polski coraz częściej przybywają osoby posiadające polskie obywatelstwo, a które są urodzone za granicą i wychowywane w środowisku posługującym się językiem kraju zamieszkania. Wsparcie w postaci dodatkowej nauki języka polskiego przez okres 12 miesięcy często jest niewystarczające. Mając na uwadze powyższe proponuje się zrównanie prawa do dodatkowej nauki języka polskiego zarówno dla obywateli będących i niebędących obywatelami polskimi i przesądzenie, że z uprawnienia tego będą mogli korzystać przez okres 24 miesięcy. Zaproponowano, aby projektowane rozwiązania weszły w życie z początkiem roku szkolnego 2022/2023 tj. od dnia 1 września 2022 r.

Projekt przewiduje również w szczególności:

1. Przepis art. 8, który stanowi, iż – w okresie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy – podmioty, które zapewniały zakwaterowanie i wyżywienie obywatelom Ukrainy, **nieposiadającym numeru PESEL**, mogą składać wnioski o świadczenie pieniężne obejmujące okres do dnia 29 kwietnia 2022 r. Wnioski składa się na formularzu według wzoru wniosku o świadczenie pieniężne za zapewnienie zakwaterowania i wyżywienia obywatelom Ukrainy przybywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z działaniami wojennymi, obowiązującego do dnia 29 kwietnia 2022 r.

Natomiast wniosek o świadczenie pieniężne obejmujący okres w którym zapewniano zakwaterowanie i wyżywienie obywatelowi Ukrainy **do dnia wejścia w życie ustawy** składa się w terminie do dnia 31 lipca 2022 r.

A wniosek o świadczenie pieniężne obejmujący okres w którym zapewniano zakwaterowanie i wyżywienie obywatelowi Ukrainy **po dniu wejścia w życie ustawy**, składa się w terminie miesiąca od ostatniego dnia okresu objętego wnioskiem.

Wnioski złożone z uchybieniem terminów, o których mowa w ust. 2 i 3 pozostawia się bez rozpoznania.

2. Przepis art. 9, który stanowi, iż do powiadomień, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Przepis art. 10, który stanowi, że okręgowa izba lekarska albo okręgowa izba pielęgniarek i położnych będzie mogła złożyć wniosek o dofinansowanie kosztu szkolenia, które rozpoczęło

się po dniu 23 lutego 2022 r. do dnia wejścia w życie ustawy. Przepis ma umożliwić ww. izbom ubieganie się o zwrot kosztów szkoleń, które odbyły się przed dniem wejścia w życie ustawy.

4. Przepis art. 11, który stanowi, iż szkolenie, o którym mowa w art. 40 ust. 4, ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, rozpoczęte od dnia 24 lutego 2022 r., może odbywać się zgodnie z art. 40 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Zaproponowano, co do zasady, aby projektowane zmiany weszły w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Powyższy termin nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego i jest niezbędny z uwagi na konieczność pilnego wejścia w życie proponowanych regulacji.

Projekt ustawy nie jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji – wiodące Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej – współpracujące Ministerstwo Spraw Zagranicznych – współpracujące Ministerstwo Edukacji i Nauki – współpracujące Ministerstwo Rozwoju i Technologii – współpracujące</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Szefernaker – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Grzegorz Ziomek – Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji tel. +48 22 60 117 77, sekretariat.dap@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 23 maja 2022 r.</p> <p>Źródło: inicjatywa własna</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD 393</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą”, została uchwalona w celu stworzenia szczególnej regulacji prawnej zapewniającej doraźną podstawę prawną do legalnego pobytu obywatelom Ukrainy, którzy w wyniku działań wojennych zostali zmuszeni do opuszczenia swojego kraju pochodzenia. W dniu 24 lutego 2022 r. doszło do ataku wojsk Federacji Rosyjskiej na terytorium Ukrainy. W wyniku tych zdarzeń w kierunku terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaczęły kierować się tysiące obywateli Ukrainy, poszukujących schronienia.

Dotychczasowe stosowanie ww. ustawy przyniosło doświadczenia wskazujące na potrzebę kolejnej jej nowelizacji polegającej na doprecyzowaniu niektórych jej przepisów, a także uzupełnieniu kwestii pominiętych w obowiązującej ustawie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie w szczególności następujących rozwiązań prawnych:

- wyłączenie obok obywateli Polskich również obywateli UE z grupy osób, które mogą zostać objęte regulacjami specustawy,
- dostosowanie przepisów ustawy do sytuacji, w której bezpośredni wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy nie jest już konieczny dla objęcia obywatela Ukrainy przepisami ustawy,
- rozszerzenie katalogu podmiotów posiadających dostęp do rejestru obywateli Ukrainy, którym nadano numer PESEL o wojewodów,
- uregulowanie sytuacji, w której beneficjentem pobytu uznawanego za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy jest obywatel Ukrainy, któremu następnie zostanie udzielone jedno z zezwoleń pobytowych,
- uproszczenie procedur związanych z przebudową, remontem lub zmianą sposobu użytkowania budynków lub ich części, będących w posiadaniu jednostek samorządu terytorialnego i przeznaczonych docelowo na cele mieszkalne,
- zmiany w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zaproponowane zmiany wynikają z konieczności zapewnienia wykorzystania systemu teleinformatycznego SI „Pobyt” v.3, do realizacji przez organy Straży Granicznej, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz Radę do Spraw Uchodźców zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac,
- zmiany w przepisach ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Zaproponowane zmiany wprowadzają zasadę, że kryterium zawodu powinno stanowić podstawę do priorytetowego traktowania wniosków wizowych, a określenie państwa pochodzenia cudzoziemca powinno mieć walor subsydiarny, rozszerzenie katalogu podmiotów wspierających proces wydawania wiz przez Ministra Spraw Zagranicznych,
- zapewnienie odpowiedniego standardu ochrony praw cudzoziemców objętych projektowaną ustawą, które wiążą się z wykonywaniem przez nich pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz celem umożliwienia inspektorom pracy prowadzenia skutecznych działań kontrolnych w tym zakresie,
- wprowadzenie regulacji prawnej umożliwiającej dofinansowanie zadań realizowanych na rzecz obywateli Ukrainy przez powiatowe i wojewódzkie zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności powołane na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób

niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573, z późn. zm.) dotyczących wydawania orzeczeń potwierdzających niepełnosprawność, legitymacji dokumentujących niepełnosprawność lub stopień niepełnosprawności oraz kart parkingowych,

- doprecyzowanie kwestii związanych z ustaleniem zespołu właściwego do wydania orzeczenia o niepełnosprawności albo stopniu niepełnosprawności dla obywatela Ukrainy,
- poprawienie regulacji pozwalających na eliminację przypadków ubiegania się i pobierania ww. świadczeń przez obywateli Ukrainy, którzy nie mają do nich prawa z uwagi na utratę prawa do legalnego pobytu w Polsce,
- wprowadzenie rozwiązań służących racjonalnemu i stabilnemu zapewnieniu przez samorzędy opieki nad najmłodszymi dziećmi uchodźców, w szczególności w sytuacji, gdy ich rodzice pracują,
- wprowadzenie instrumentów umożliwiających organizowanie przez powiatowe urzędy pracy szkoleń z języka polskiego dla cudzoziemców,
- umożliwienie w kolejnych latach szkolnych organizowania oddziałów przygotowawczych w szkołach sportowych i mistrzostwa sportowego, a w roku szkolnym 2022/2023 także organizowania dodatkowej nauki języka polskiego, o której mowa w art. 165 ust. 7 ustawy – Prawo oświatowe w grupach międzyszkolnych,
- zrównanie maksymalnego okresu, w jakim osoby objęte obowiązkiem szkolnym i obowiązkiem nauki, zarówno będące jak i niebędące obywatelami polskimi, przybywające z zagranicy, mogą korzystać z dodatkowej nauki języka polskiego,
- ułatwienie organizowania nauki osób przybyłych z Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terenie tego kraju oraz zapewnienie równego dostępu do wsparcia w postaci dodatkowej nauki języka polskiego dla osób będących oraz niebędących obywatelami polskimi, które kształciły się za granicą,
- uregulowanie właściwości Komendanta Głównego Straży Granicznej jako organu pełniącego funkcję krajowego punktu kontaktowego do celów wymiany z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji dotyczących osób korzystających z ochrony czasowej w rozumieniu art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- rozszerzenie uprawnień Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych do przyjęcia formie darowizny, przechowywania i wydania oraz wywozu na terytorium Ukrainy obok produktów leczniczych także wyrobów medycznych. Dotychczasowe stosowanie przepisu wskazuje, iż istnieje zapotrzebowanie po stronie podmiotów wykonujących działalność leczniczą, jak i gotowość po stronie ofiarodawców udzielania wsparcia międzynarodowego również w zakresie wyrobów medycznych służących udzielaniu zdrowotnych osobom objętym zakresem ustawy,
- zmianę ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2021 r. poz. 610, z późn. zm.) polegającą na wprowadzeniu ułatwienia dla biogazu w systemie aukcyjnym poprzez rozszerzenie katalogu przesłanek, których wystąpienie zwalniałoby z obowiązku dostarczenia min. 85% wolumenu energii wykazanego w zwycięskiej ofercie aukcyjnej oraz zawieszeniu do dnia 31 grudnia 2022 roku wymogu udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznym udziale wagowym biomasy spalanej na cele energetyczne, z uwagi na problemy z jej importem z Białorusi oraz z Ukrainy,
- wprowadzenie przepisów epizodycznych, które umożliwiają przekierowanie w 2022 r. wolnych środków z Funduszu Zapasów Interwencyjnych oraz Funduszu Rozwoju Dróg na zakup surowców energetycznych przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych (RARS), w celu wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego oraz uzupełnienia zapasów w wyniku wprowadzonych ograniczeń importu.

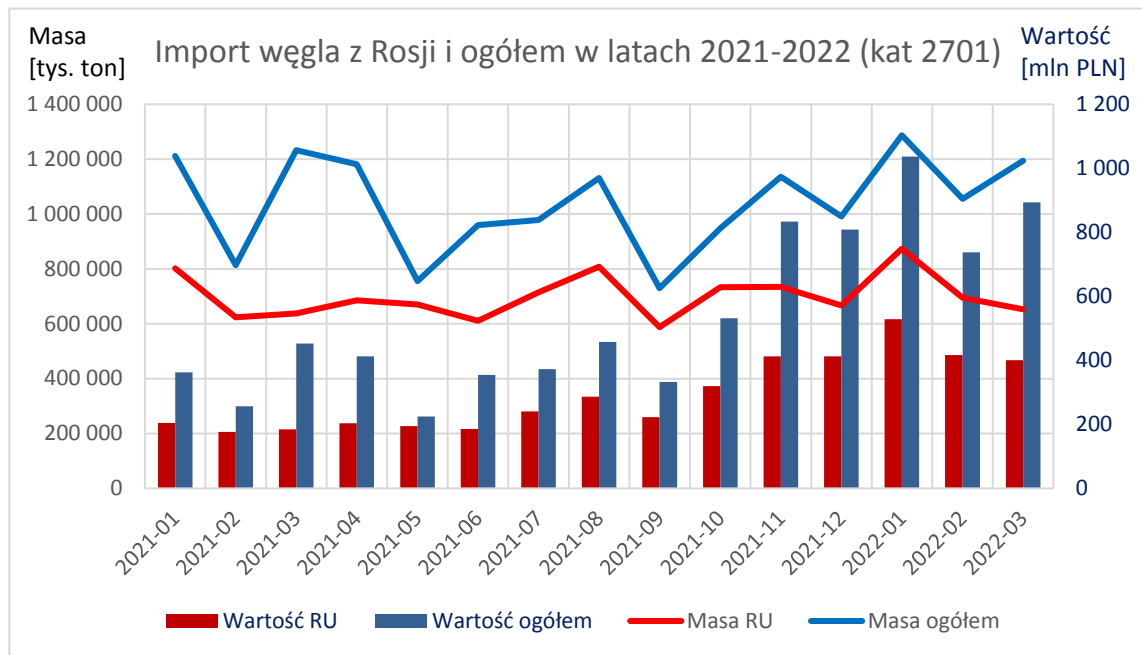
Argumentując cel projektowanych zmian, należy zwrócić uwagę na historyczne dane dot. importu węgla kamiennego do Polski oraz strukturę odbiorców węgla z Rosji i Białorusi.

Głównymi odbiorcami importowanego węgla z Rosji i Białorusi były małe ciepłownie, mikro i małe przedsiębiorstwa (np. zakłady przetwórcze, producentów warzyw i owoców, in.) oraz klienci indywidualni (gospodarstwa domowe). Zaproponowane przepisy pozwolą na stworzenie zapasów węgla kamiennego wpływających m.in. na pokrycie potrzeb zwłaszcza ww. grupy odbiorców. Wpływać to będzie na ograniczenie ryzyka wzrostu ubóstwa energetycznego, które w krajowych warunkach jest związane głównie z pokrywaniem potrzeb ciepłych w gospodarstwach domowych. Projektowana regulacja wpływać będzie również na zapewnienie stabilnych warunków prowadzenia działalności gospodarczej.

Udział polskiej elektroenergetyki w zużyciu węgla z importu jest marginalny. W razie braków surowca na rynku grupy z udziałem Skarbu Państwa wspierały się dotychczas importem węgla z USA, Kolumbii, Australii i RPA. Spółki Skarbu Państwa podjęły dotychczas działania mające na celu zabezpieczenie dodatkowych dostaw.

Poniżej przedstawiono dane dot. importu węgla kamiennego z Rosji.

Rok	2020	2021	styczeń-marzec 2022
Import z RU [mln t]	9,4	8,26	2,21
Średnia cena węgla importowanego z RU [zł/t]	281	368	606

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt ustawy ma charakter incydentalny. Celem ustawy jest uregulowanie niektórych spraw w związku z masowym wjazdem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemców będących obywatelami Ukrainy oraz cudzoziemców nie posiadających obywatelstwa tego państwa, zamieszkałych na stałe na jego terytorium, którzy opuścili terytorium Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Uchodźcy z Ukrainy	Trudna do oszacowania		Polepszenie ochrony praw.
Straż Graniczna	- Komendant Główny Straży Granicznej - 9 Komendantów oddziałów Straży Granicznej - 97 Komendantów placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej	Wykorzystanie systemu teleinformatycznego SI „Pobyt” v.3, do realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac.
Szef Urzędu ds. Cudzoziemców, Rada ds. Uchodźców			Wykorzystanie systemu teleinformatycznego SI „Pobyt” v.3, do realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac.
województwie	16 wojewodów	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603)	Rozszerzenie katalogu podmiotów posiadających dostęp do rejestru obywateli Ukrainy, którym nadano numer PESEL.
Jednostki samorządu terytorialnego	2477		Uproszczenie procedur związanych z przebudową, remontem lub zmianą sposobu użytkowania budynków lub ich

			części, będących w posiadaniu jednostek samorządu terytorialnego i przeznaczonych docelowo na cele mieszkalne. Możliwość organizowania dodatkowej nauki języka polskiego w grupach międzyszkolnych.
Podmioty powierzające wykonywanie pracy cudzoziemcom	128 000	Szacunki MRiPS na temat liczby pracodawców zatrudniających cudzoziemców posiadających aktualne zezwolenia wg stanu na dzień 31.12.2021r. (System CeSAR).	
Starostowie (powiatowe urzędy pracy)	340 powiatowych urzędów pracy	Dane MRiPS	
Organy realizujące świadczenia (gminy)	2477 gmin	Dane administracyjne	Umożliwienie skutecznego eliminowania przypadków ubiegania się i pobierania świadczeń przez obywateli Ukrainy, którzy nie mają do nich prawa z uwagi na utratę prawa do legalnego pobytu w Polsce.
Instytucje opieki dla dzieci do lat 3	7 808	Dane administracyjne	Wydłużenie wieku dziecka które może być objęte opieką dziennego opiekuna, rozszerzenie katalogu gromadzonych danych osobowych o obywatelstwo dzieci i rodziców.
ZUS	1	Dane administracyjne	Umożliwienie skutecznego eliminowania przypadków ubiegania się i pobierania świadczeń przez obywateli Ukrainy, którzy nie mają do nich prawa z uwagi na utratę prawa do legalnego pobytu w Polsce.
Komendant Główny Straży Granicznej	1	Dane administracyjne	Umożliwienie przekazywania organom przyznającym świadczenia informacji o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w art. 11 ust. 2 (wyjazd z terytorium RP na okres powyżej miesiąca).
Osoby korzystające ze szkoleń, o których mowa w art. 40 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy	ok. 30 000	Dane MRiPS	
Obywatele Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy mogą wystąpić o wydanie orzeczenia	ok. 150 000		Obywatele Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą mogli skorzystać ze wsparcia dedykowanego osobom niepełnosprawnym

Powiatowe zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności	294	Dane administracyjne	Pokrycie kosztów związanych z wydawaniem orzeczeń, legitymacji i kart parkingowych.
Wojewódzkie zespoły ds. orzekania o niepełnosprawności	16	Dane administracyjne	Pokrycie kosztów związanych z wydawaniem orzeczeń.
Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych	1		Sprawowanie nadzoru nad orzekaniem o niepełnosprawności i o stopniu niepełnosprawności.
Wytwórcy realizujący obowiązki w ramach systemu zielonych certyfikatów lub systemu aukcyjnego, wykorzystujący biomasę lub biogaz w instalacjach odnawialnego źródła energii.	Kilkaset instalacji OZE.	Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki	Uwzględnienie w projekcie ustawy umożliwi uniknięcie potencjalnych problemów z realizacją obowiązków ustawowych, spowodowanych konfliktem między RU-UA, wpływającym na dostępność oraz jakość dostępnych substratów wykorzystywanych przez branżę OZE.
Podmioty, które dotychczas korzystały ze środków z Funduszu Zapasów Interwencyjnych oraz Funduszu Rozwoju Dróg		Dane własne	Oddziaływane projektowanych przepisów na podmioty, które korzystały z finansowania ze wspomnianych wcześniej funduszy jest negatywne, ponieważ środki przeznaczone na wyznaczone przez nie cele będą ograniczone.
Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych (RARS)	1	Dane własne	Zgodnie z projektowanymi przepisami RARS posiadać będzie zwiększony zakres obowiązków wynikający ze stworzenia i obsługi rezerwy strategicznej węgla kamiennego
Uczniowie niebędący obywatelami polskimi i uczniowie będący obywatelami polskimi, którzy pobierali naukę w szkołach funkcjonujących w systemach oświaty innych państw, którym słaba znajomość języka polskiego uniemożliwia lub utrudnia naukę w szkole.	Uczniowie niebędący obywatelami polskimi – 108 971; Uczniowie będący obywatelami polskimi – 5 943	System Informacji Oświatowej (dane na dzień 18.05.2022 r.)	Wyrównanie okresu realizacji uprawnień w zakresie korzystania z dodatkowej nauki języka polskiego.
Szkoły sportowe	28	System Informacji Oświatowej (dane na dzień 18.05.2022 r.)	Możliwość zorganizowania oddziałów przygotowawczych.
Szkoły mistrzostwa sportowego	134	System Informacji Oświatowej (dane na dzień 18.05.2022 r.)	Możliwość zorganizowania oddziałów przygotowawczych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy będzie podlegał rozpatrzeniu w trybie odrębnym zgodnie z § 98 w zw. z § 99 pkt 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348), tj. rozpatrzeniu tego projektu bezpośrednio przez Komitet Stały Rady Ministrów,

a następnie przez Radę Ministrów, z pominięciem uzgodnień, opiniowania, konsultacji publicznych, rozpatrzenia przez właściwy komitet, rozpatrzenia przez komisję prawniczą.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	Łącznie	
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Fundusz Pracy oraz Fundusz Pomocy w zakresie rozwiązań zaproponowanych przez MRiPS.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>W zakresie rozwiązań zaproponowanych przez MRiPS należy wskazać, iż w polskim porządku prawnym zaliczenie osoby zainteresowanej do określonego stopnia niepełnosprawności (osoby powyżej 16 roku życia) czy niepełnosprawności (osoby poniżej 16 roku życia) następuje po przeprowadzeniu postępowania orzeczniczego, związanego z badaniem lekarskim oraz wydaniem opinii specjalistycznych (psycholog, pedagog, pracownik socjalny, doradca zawodowy), których celem jest ustalenie faktycznych ograniczeń zawodowych i funkcjonalnych osób orzekanych, a następnie przyrównanie ich do definicji stopni niepełnosprawności wyrażonych w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.</p> <p>Każda osoba zainteresowana uzyskaniem orzeczenia zobowiązana jest do złożenia wniosku o wydanie orzeczenia do właściwego powiatowego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności. Do wniosku dołącza się dokumentację medyczną, w tym zaświadczenie lekarskie wydane nie wcześniej niż na 30 dni przed dniem złożenia wniosku, oraz inne dokumenty mogące mieć wpływ na ustalenie stopnia niepełnosprawności. Aktualnie średni koszt wydania jednego orzeczenia wynosi ok. 250 zł w przypadku orzeczeń wydawanych przez powiatowe zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności oraz ok. 350 zł w przypadku orzeczeń wydawanych przez wojewódzkie zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności (organ odwoławczy). Należy wskazać, że w przypadku orzekania obywateli Ukrainy koszty orzekania mogą przekraczać aktualny koszt wydania jednego orzeczenia z uwagi na przewidywaną konieczność poniesienia przez zespoły wydatków związanych z obowiązkiem przeprowadzenia przez organ w toku postępowania specjalistycznego wywiadu przez lekarza, psychologa, pedagoga, doradcę zawodowego, czy pracownika socjalnego z osobą zainteresowaną lub przedstawicielem ustawowym dziecka czy dzieckiem z udziałem tłumacza języka ukraińskiego. Dodatkowe koszty jakie ponoszą powiatowe zespoły, wynikające z uzyskanego przez osobę zainteresowaną orzeczenia związane są z koniecznością dokonania tłumaczenia dokumentacji medycznej z języka ukraińskiego na polski przez tłumacza przysięgłego, wydawaniem legitymacji osoby niepełnosprawnej oraz karty parkingowej. Do dnia 18 maja 2022 r. złożone zostały 1423 wnioski o wydanie orzeczenia oraz wydano 315 orzeczeń o niepełnosprawności albo stopniu niepełnosprawności. Średnia miesięczna liczba wniosków o wydanie orzeczenia o niepełnosprawności albo stopniu niepełnosprawności wynosi 1000. Przyjmując powyższe założenia, szacuje się, że łączne dodatkowe wydatki dla zespołów do spraw orzekania o</p>

niepełnosprawności związane z orzekaniem uchodźców wyniosą w 2022 r. ok. 5 992 992 zł. Finansowanie zwiększonych kosztów nastąpi w ramach środków Funduszu Pomocy.

W zakresie rozwiązań zaproponowanych przez MEiN należy wskazać, iż skutki finansowe projektowanego rozwiązania dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego są niemożliwe do oszacowania, ponieważ decyzja o organizowaniu dodatkowych zajęć z języka polskiego zależna jest od poziomu znajomości języka przez ucznia. Obecnie z dodatkowej nauki języka polskiego (art. 165 ust. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe) korzysta około 6 000 uczniów będących obywatelami polskimi. Zakładając, że wydłużenie maksymalnego okresu organizowania dodatkowej nauki języka polskiego z 12 do 24 miesięcy spowoduje podwojenie wskazanej liczby, dodatkowe koszty wyniosą ok. 50 000 tys. złotych. Jednocześnie, nie jest możliwe oszacowanie oszczędności wynikających z wprowadzenia 24 miesięcznego limitu w odniesieniu do uczniów niebędących obywatelami polskimi, dla których nie określono maksymalnego czasu organizowania dodatkowej nauki języka polskiego. System Informacji Oświatowej nie zbiera danych dotyczących okresu trwania dodatkowej nauki języka polskiego w odniesieniu do danego ucznia. Ewentualne skutki finansowe wynikające z projektowanych rozwiązań dotyczących możliwości finansowania szkoleń językowych oraz zatrudniania bezrobotnych lub poszukujących pracy w domach pomocy społecznej zostaną sfinansowane w ramach planu finansowego Funduszu Pracy w 2022 r. i latach kolejnych oraz nie będą stanowiły podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel.

W zakresie rozwiązań zaproponowanych przez MKiŚ odnośnie kwestii dotyczących umożliwienia stworzenia rezerwy strategicznej, przewidywane przesunięcie wolnych środków będzie wynosić:

- w zakresie Funduszu Zapasów Interwencyjnych: 1 500 mln zł
- w zakresie Funduszu Rozwoju Dróg: 1 500 mln zł.

Finansowanie proponowanych rozwiązań będzie się odbywać w ramach limitów budżetowych.

Pozostałe zmiany ze względu na swój charakter doprecyzowujący bądź uelastyczniający stosowane procedury nie będą generowały dodatkowych wydatków ze strony budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	- doprecyzowanie przepisów w zakresie zatrudniania cudzoziemców zapewni większą pewność prawną dla przedsiębiorców, - w zakresie umożliwienia stworzenia rezerwy strategicznej proponowane rozwiązanie ma na celu zapewnienie dostępności węgla kamiennego oraz bezpieczeństwa dostaw tego surowca, co jest odpowiedzią na sytuację, która panuje obecnie na rynku paliw stałych., a projektowane przepisy przyczynią się do zwiększenia tworzenia stabilnych warunków do funkcjonowania przedsiębiorstw i zatrudnianych przez nich pracowników.					
	sektor mikro-, małych i średnich	- doprecyzowanie przepisów w zakresie zatrudniania cudzoziemców zapewni większą pewność prawną dla przedsiębiorców, - w zakresie umożliwienia stworzenia rezerwy strategicznej proponowane rozwiązanie ma na celu zapewnienie dostępności węgla kamiennego oraz					

	przedsiębiorstw	bezpieczeństwa dostaw tego surowca, co jest odpowiedzialnością na sytuację, która panuje obecnie na rynku paliw stałych. W rezultacie, projektowane przepisy przyczynią się do zwiększenia tworzenia stabilnych warunków do funkcjonowania przedsiębiorstw i zatrudnianych przez nich pracowników.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	W zakresie umożliwienia stworzenia rezerwy strategicznej proponowane zmiany wpłyną będą pozytywnie na dostępność węgla kamiennego dla odbiorców indywidualnych, którzy wykorzystują kotły na węgiel do celów grzewczych. Będzie miało to pozytywny wpływ na pewność dostaw i zmniejszy ryzyko wystąpienia zjawiska ubóstwa energetycznego.
Niemierzalne	-	-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki, w tym na przedsiębiorców. Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rodzinę, obywateli, osoby starsze oraz gospodarstwa domowe.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Zmiany w zakresie wprowadzenia instrumentów w postaci szkoleń z języka polskiego oraz możliwości zatrudniania bezrobotnych i poszukujących pracy w domach opieki społecznej będą miały pozytywny wpływ na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowana ustawa wejdzie w życie – co do zasady – z dniem następującym po dniu ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na incydentalny charakter regulacji nie ma konieczności dokonywania analizy prawno-porównawczej w kwestii rozwiązań stosowanych w projektowanej regulacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak. Informacje uzupełniające w zakresie przepisów dotyczących rezerw strategicznych: W 2020 r. import węgla kamiennego z Rosji wyniósł 9,4 mln ton za średnią cenę 281 zł/t. W 2021 r. do Polski sprowadzono z Rosji i Białorusi około 8,3 mln ton węgla (energetycznego i koksowego), z czego: 7,5 mln ton koleją; 0,8 mln ton transportem morskim i 25 tys. ton transportem drogowym. Wartość importu z Rosji i Białorusi w 2021 r. wyniosła ok. 3 mld PLN, co oznacza średnią cenę ok. 370 zł/t. Całkowity import węgla wyniósł w 2021 r. ok. 12,1 mln ton (z tego 8 mln ton koleją, 4 mln ton transportem morskim, 32 tys. ton transportem drogowym), a jego wartość ok. 5,4 mld PLN (co oznacza średnią cenę ok. 450 zł/t, z czego z krajów innych		

niż Rosja średnia cena to ok. 620 zł/t). Oznacza to, że w 2021 r. węgiel z innych kierunków był średnio o blisko 70% droższy niż węgiel z Rosji.

W pierwszym kwartale 2022 r. zaimportowano ok. 2,2 mln ton węgla z Rosji i Białorusi (2 mln ton koleją; 0,2 mln transportem morskim i 5,5 tys. ton transportem drogowym) z ok. 3,5 mln ton zaimportowanych w tym okresie ogółem (2,4 mln ton koleją; 1,2 mln ton transportem morskim i 5,7 tys. ton transportem drogowym).

Wartość importu z Rosji i Białorusi wyniosła w Q1 2022 r. ok. 1,3 mld PLN (przy ok. 2,7 mld PLN wartości importu węgla ogółem w Q1 2022). Średnia cena importu z Rosji i Białorusi w okresie styczeń-marzec 2022 r. wynosiła ok. 600 zł/t (o 65% więcej niż średnia za 2021 r. i 2,2-krotnie więcej niż ok. 275 zł/t w pierwszym kwartale 2021 r.). Średnia cena z kierunków innych niż Rosja i Białoruś w Q1 2022 wyniosła ok. 1000 zł/t (wzrost o ok. 60% vs. 2021 r. i 2,4-krotnie więcej niż ok. 420 zł/t w pierwszym kwartale 2021 r.). Oznacza to, że w pierwszym kwartale 2022 r. węgiel z innych kierunków był średnio o ok. 2/3 droższy niż węgiel z Rosji i Białorusi.

Węgiel z Rosji i Białorusi sprowadzany był do Polski przede wszystkim transportem kolejowym (ok. 90%), odwrotnie niż w przypadku innych kierunków, gdzie dominuje transport morski (kolej to jedynie ok. 15% w 2021 r. i 30% w Q1 2022 r.).